Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 30 23 JULI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

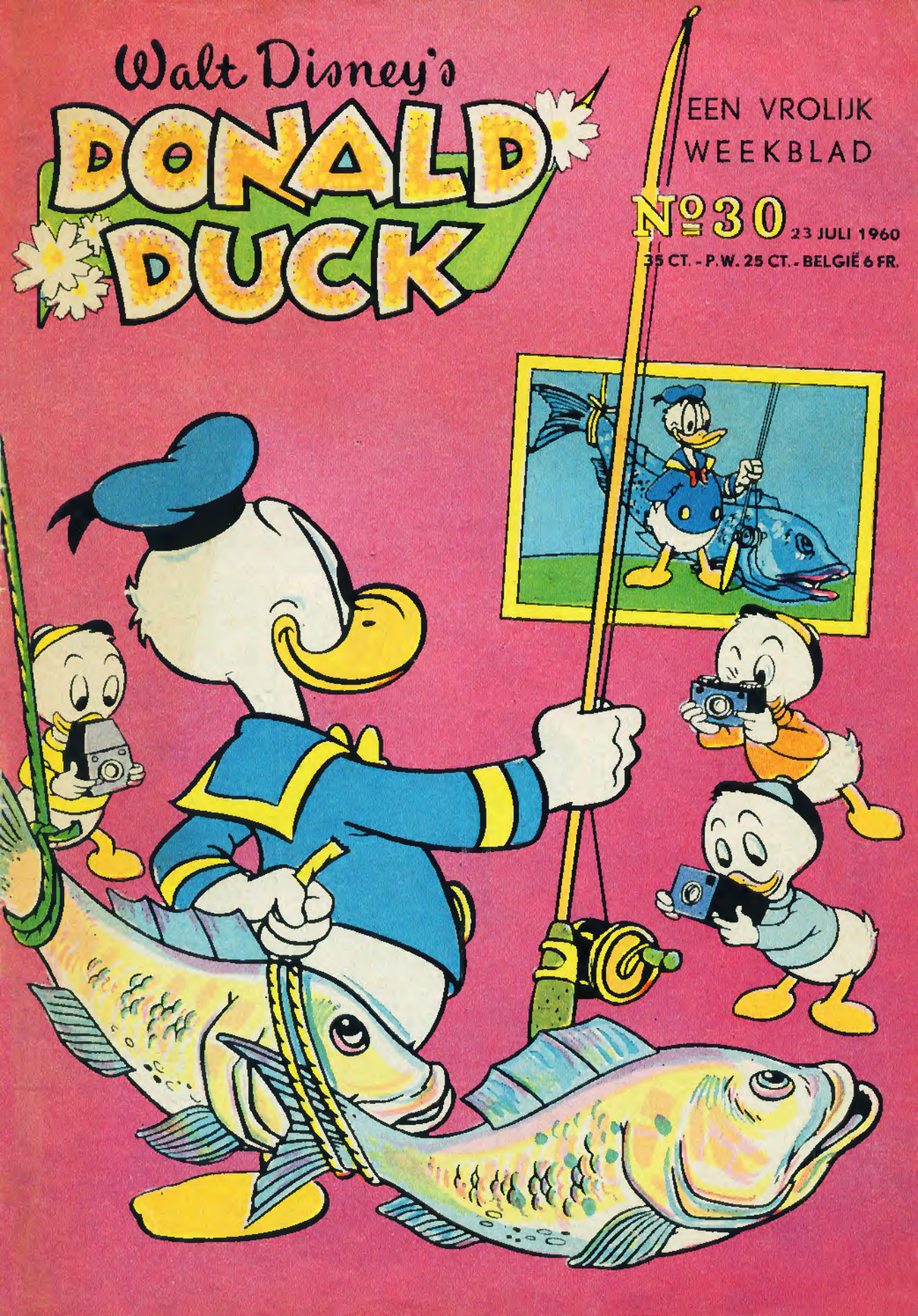

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Opgewekt — en héél vals — fluitend liep Goofy van de week door Duckstad. Hij had er echt plezier in, dat kon je zien. Plezier in de zonnestraaltjes die door de straten speelden, plezier in de mensen, die blij en zomers keken. Opeens bleef hij staan, slikte z'n laatste fluittoontje in en zei: „Hoe kon ik dàt vergéten! Heb ik de jongens Duck beloofd dat ze een cadeautje van me zouden krijgen als ze een mooi rapport hadden.... Nu hébben ze een heel mooi rapport.... en ik heb ze niet eens iets gegeven, omdat ik het gewoon vergeten ben! Daarom draaiden ze de hele tijd dus om me heen. Ik móét iets voor ze kopen. Maar wat?" Hij krabde achter z'n oor. „Voor rekenen hadden ze dit keer zelfs 'n negen, dus ze verdienen het echt wel!"
Goofy keek om zich heen naar de winkels. En toen zag hij opeens iets tegen een etalageruit. Een groot aanplakbiljet. Grinnikend liep hij door. Toen de neefjes even later Goofy zagen aankomen, renden ze zo vlug ze konden naar de deur.
„Heeft u...." - „....het cadeautje...." - „nu wèl bij u?" riepen ze tegelijk.
Goofy lachte. „Ja hoor! Nu heb ik 't wèl bij me!" en hij gaf ze een pakje. Haastig scheurden de jongens het papier er af. Er zat een boekje in.... een rekenboek voor de lagere school! Bedremmeld keken ze naar elkaar en toen naar Goofy, die met een brede grijns op z'n gezicht tegen de deur stond. „Doe het 'ns open! Kijk er 'ns in!" De jongens sloegen 't boekje open en toen zagen ze dat er op de eerste bladzijde met een stukje plakband drie kaartjes geplakt waren,. groene kaartjes voor het circus. Juichend sprongen de jongens om Goofy heen en 's avonds zaten ze met glinsterende ogen en een grote vulkoek en een flesje limonade naast een glunderende Goofy.

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 23.

1e prijs: A. Kerstin, **Haarlem.**
2e prijs: K. J. Sijsling, **Leek.**
3e t/m 12e prijs: Ursine Thielemans, **Merksem (Blg.);** A. v. d. Linden, **Amsterdam;** J. Boers, **Edegem (Blg.);** J. Maas, **Eindhoven;** Janke Postma, **Leeuwarden;** Elsje Verhagen, **Den Hoorn;** H. Storm, **Monster;** A. v. d. Vorst, **Roermond;** Y. Wildenberg, **Den Haag;** D. Korevaar, **Leiden.**
13e t/m 22e prijs: S. Helsen, **Nijmegen;** E. Zweerts, **Bilthoven;** T. Pille, **Rotterdam;** A. Keuter, **Appelscha;** C. Visser, **Nunspeet;** Agnes Wijker, **Egmond aan Zee;** G. Spiering, **Zaltbommel;** Beatrice Velema, **Amstelveen;** C. Colijn, **Vlissingen;** Betsie Goorden, **Roosendaal.**

De oplossing van prijsvraag no 23 luidt: **TROMMEL.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 30

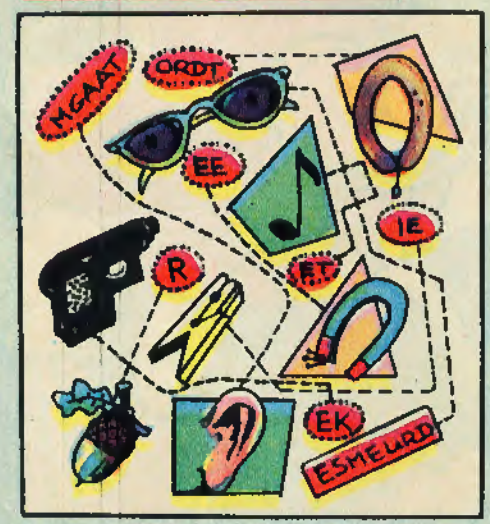

Ieder voorwerp op dit plaatje is door middel van een stippellijn met een stel letters verbonden, Als je nu de eerste letter van de naam van het voorwerp voor de groep bijbehorende letters zet, krijg je een aantal woorden, die in een bepaalde volgorde een spreekwoord vormen. Hoe luidt dat spreekwoord.
Schrijf het ons op een briefkaart en stuur je kaart voor 28 juli, als je in Nederland woont aan:

Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam;
en als je in België woont aan:
Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de briefkaart „oplossing 30".
Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zo, meisjes en jongens.' Allemaal fijn vakantie aan 't houden? Na zo'n heel jaar op school is dat een heel feest. Schrijf me eens waar jullie zijn en wat je al zo doet. Mijn adres is **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam en — als je in België woont — **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19. Zet op de enveloppe, linksboven, „Oom Donalds Brievenbus" en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

MARIJKE PHILIPSEN, TILBURG. Maar beste Marijke, wat lees ik nu? Vechtpartijen en ruzies om Donald Duck? Vergeet niet dat het een Vrolijk Weekblad is! Natuurlijk vind ik het fijn te horen dat jullie het allemaal even graag lezen, maar niet allemaal tegelijk!
ANNO SUKEL, SOEST. Zeg, Anno, ik hoop dat ik in de grote vakantie wèl iets van je hoor. Ben je over naar de vijfde? Je broer Pim, die wel eens de boze wolf nadoet, jaagt toch niet op biggetjes, is 't wel?
JETTY VAN HEIJST, ENSCHEDE. Zo, Jetty, ook jouw naam prijkt nu fijn op deze bladzijde. Je geduld wordt nu eindelijk beloond. Ga je nu van school af, of blijf je nog een jaartje? Vertel me eens wat je van plan bent te gaan doen.
HENNY WARNAAR, DELFT. Ik weet niet of je een jongen of meisje bent, want bij je rapportcijfers spreek je van handenarbeid en niet van handwerken. In ieder geval spijt het me dat ik dat mooie kasteel niet echt kan zien. Ook je andere cijfers waren heel netjes!
MARIA SPAAN, MARGRIETPAV., DEKKERSWALD. Hoe gaat het met jou, Maria. Lig je nog binnen of heb je al stoel? Met dit mooie weer moet dat heerlijk zijn. Dekkerswald ligt bij Groesbeek, hè? Wat een prachtige omgeving! Zeg meisje, houd de moed er in en de beste wensen, hoor!
JOHAN POELS, VENRAY. Beste Johan, ik hoop van harte, dat jij intussen weer helemaal opgeknapt bent. Het is geen longontsteking geworden? Gelukkig maar! Bedankt voor je tekeningen. Goed kunnen tekenen is heel belangrijk als je naar de ambachtsschool gaat. Doe je best maar!
HITTIE MULDER, SURHUISTERVEEN. Nog een maandje en dan zit jij op de ULO. Ik wens je veel succes met de studie. Wat ongezellig, hè, dat je vader in het ziekenhuis lag toen jij jarig was. Is hij weer helemaal beter? Gelukkig maar. Zijn de poesjes ook gezond?

Walt Disney's

Donald Duck

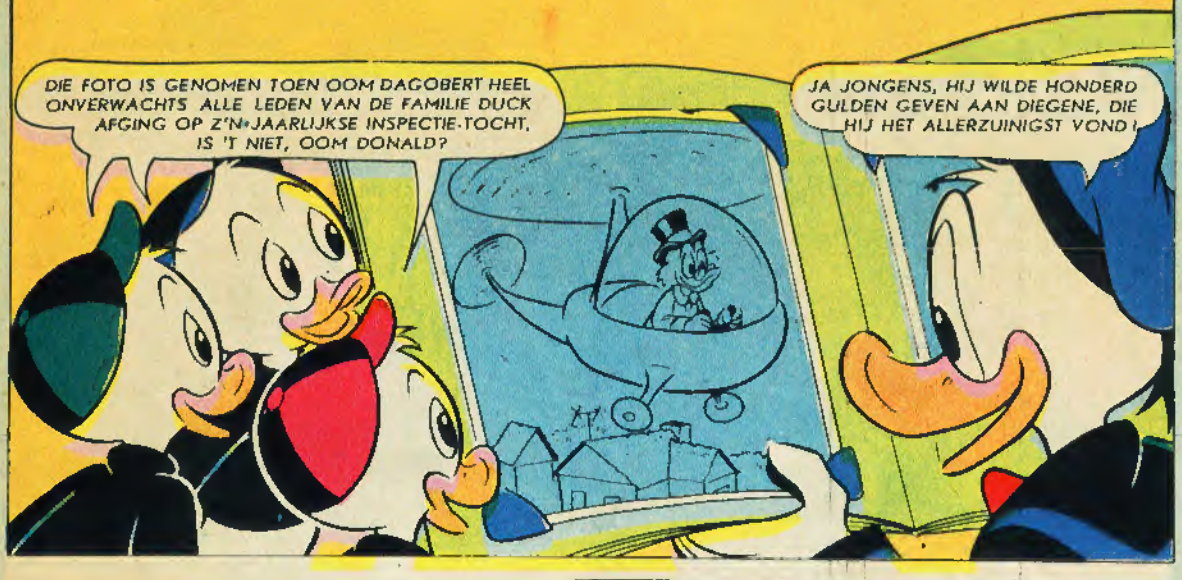

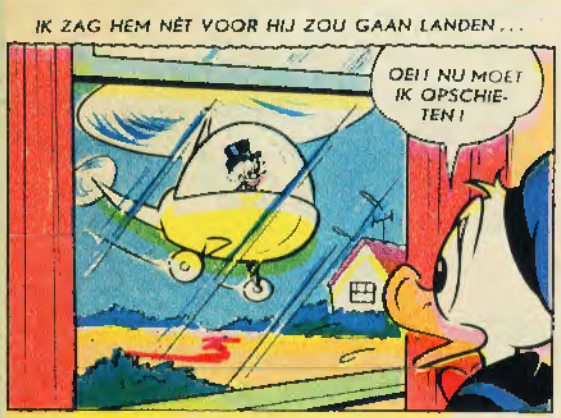

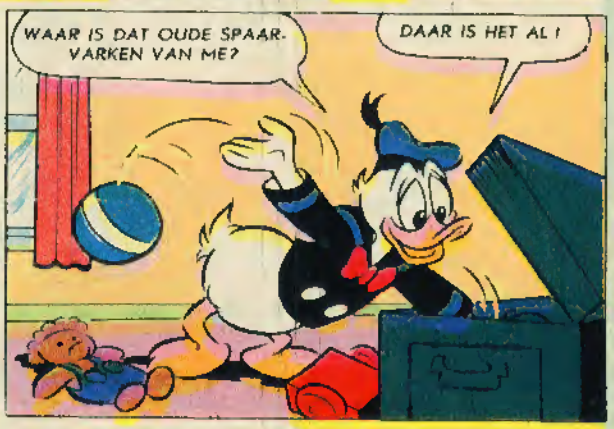

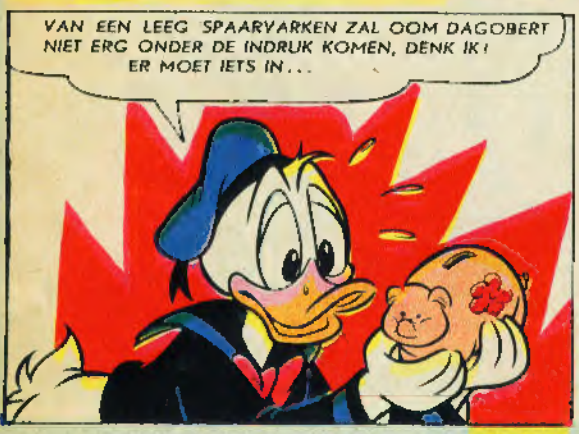

DEZE SPULLEN MAG HIJ ALLEMAAL NIET ZIEN, ANDERS KAN IK WEL FLUITEN NAAR DIE HONDERD GULDENTJES!
IK ZAL DE ZUINIGSTE, SCHRAPERIGSTE, GIERIGSTE NEEF ZIJN, DIE HIJ OOIT HEEFT GEHAD!
NU NOG EEN PAAR KLEINIGHEIDJES OM MIJN HUIS ER ARMOEDIG UIT TE LATEN ZIEN...
BENG!
EEN PAAR LOSSE PLANKEN OP TWEE SCHRAGEN, DAT IS DE TAFEL... IN DIT HUIS WORDT GEEN ELEKTRICITEIT GEBRUIKT, DAT IS TE DUUR, MAAR EEN GEWONE KAARS!
SCHEUREN IN DE MUUR EN HIER 'N MUIZENHOL!
DAT OUDE JASJE VAN ME AAN, MET AL DIE LAPPEN... EN KLAAR IS KEES!
KLOP! KLOP!
DAG, OOM DAGOBERT! IK HAD U HELEMAAL NIET VERWACHT! LEUK DAT U ZO MAAR 'NS OP BEZOEK BIJ ME KOMT!
DIT IS M'N JAARLIJKSE INSPECTIE!
SJONGE! NOU, GAAT U ZITTEN. WILT U NIET EERST EEN LEKKER HAPJE ETEN VOOR U ALLES BEGINT TE INSPECTEREN?
GRAAG, NEEF! IK LUST BEST WAT!

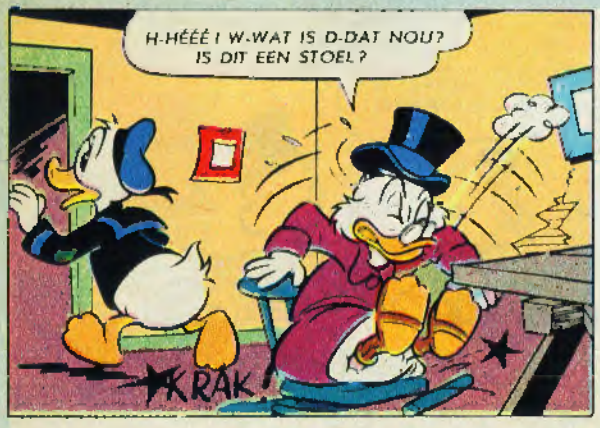
H-HÉÉÉ! W-WAT IS D-DAT NOU? IS DIT EEN STOEL?
KRAK!

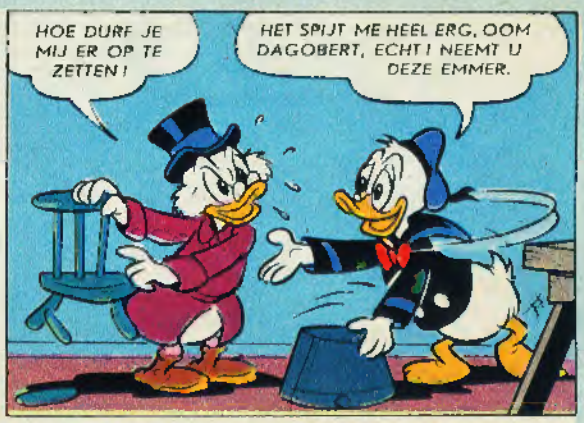
HOE DURF JE MIJ ER OP TE ZETTEN!
HET SPIJT ME HEEL ERG, OOM DAGOBERT, ECHT! NEEMT U DEZE EMMER.

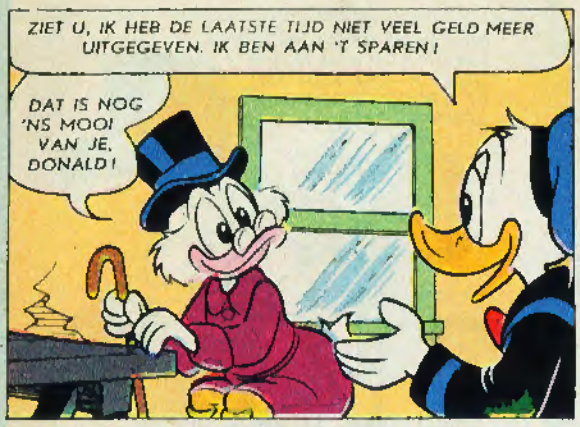
ZIET U, IK HEB DE LAATSTE TIJD NIET VEEL GELD MEER UITGEGEVEN. IK BEN AAN 'T SPAREN!
DAT IS NOG 'NS MOOI VAN JE, DONALD!

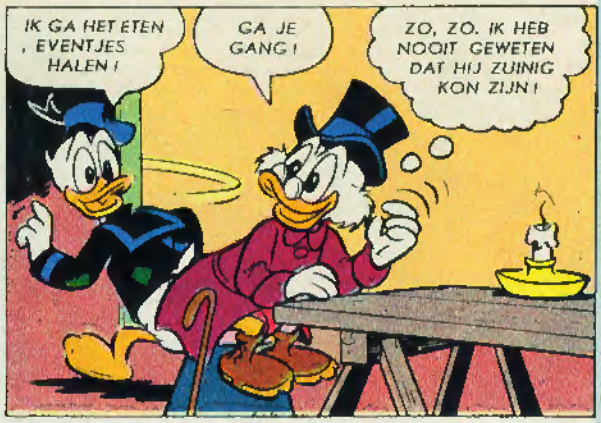
IK GA HET ETEN , EVENTJES HALEN!
GA JE GANG!
ZO, ZO. IK HEB NOOIT GEWETEN DAT HIJ ZUINIG KON ZIJN!

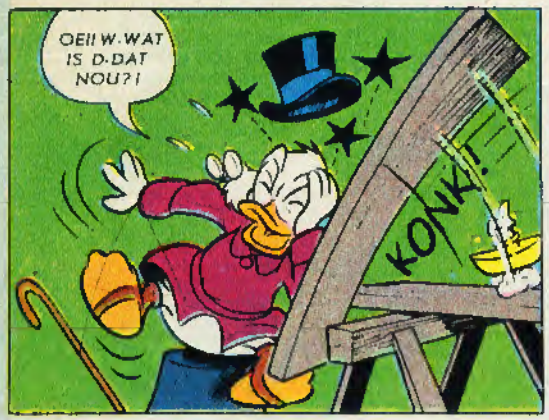
OEI! W-WAT IS D-DAT NOU?!
KONK!

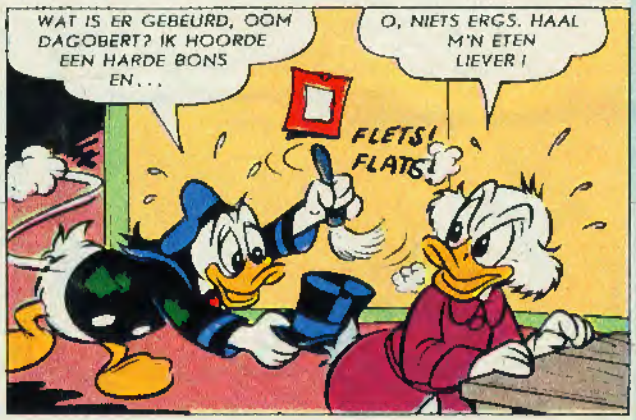
WAT IS ER GEBEURD, OOM DAGOBERT? IK HOORDE EEN HARDE BONS EN...
O, NIETS ERGS. HAAL M'N ETEN LIEVER!
FLETS! FLATS!

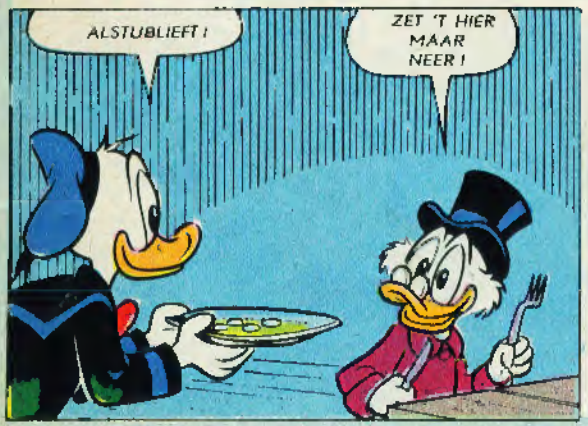
ALSTUBLIEFT!
ZET 'T HIER MAAR NEER!

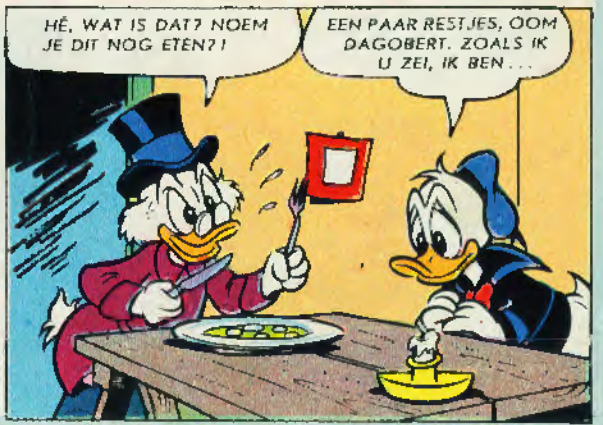
HÉ, WAT IS DAT? NOEM JE DIT NOG ETEN?!
EEN PAAR RESTJES, OOM DAGOBERT. ZOALS IK U ZEI, IK BEN...

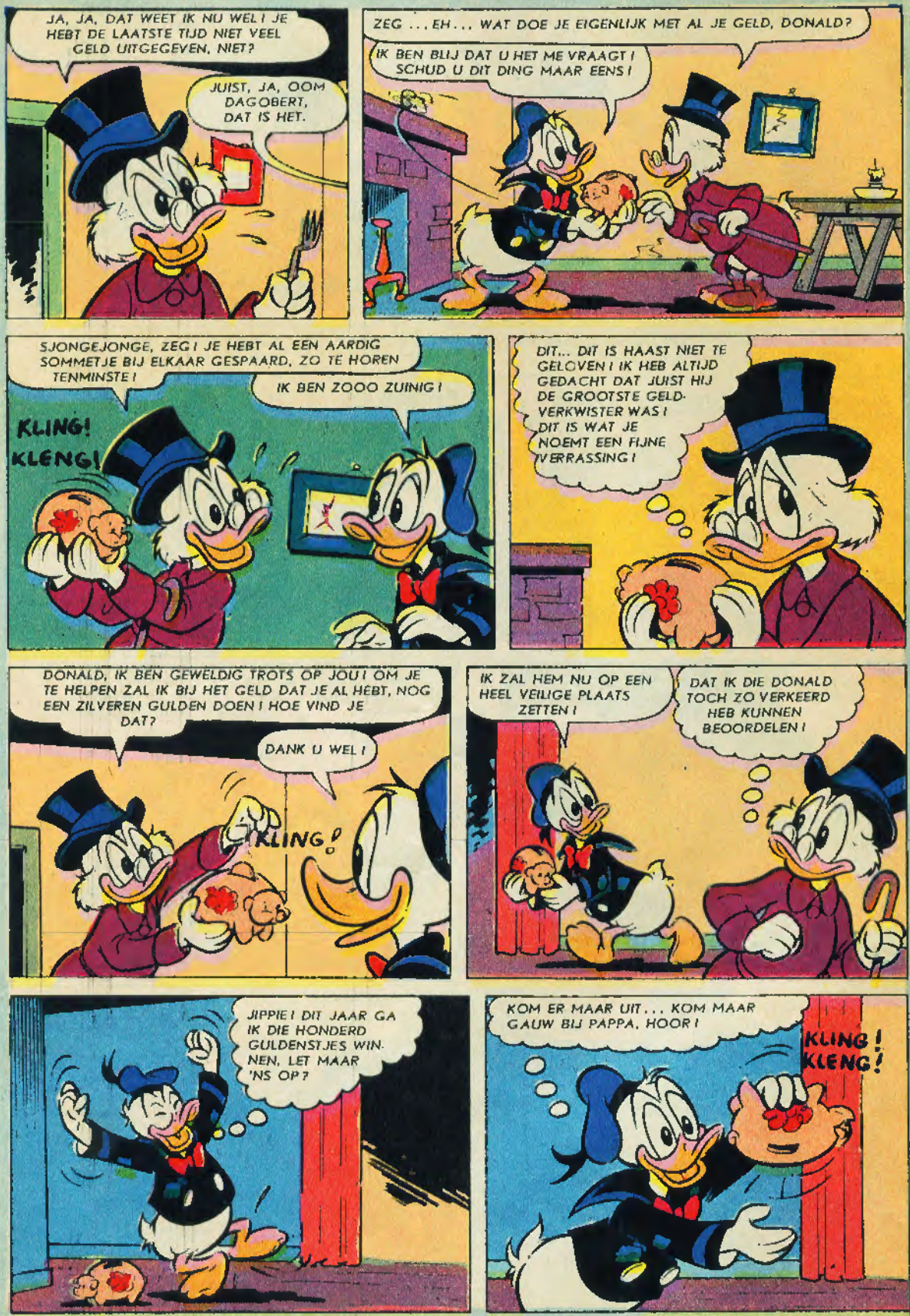
JA, JA, DAT WEET IK NU WEL! JE HEBT DE LAATSTE TIJD NIET VEEL GELD UITGEGEVEN, NIET?
JUIST, JA, OOM DAGOBERT, DAT IS HET.
ZEG ... EH ... WAT DOE JE EIGENLIJK MET AL JE GELD, DONALD?
IK BEN BLIJ DAT U HET ME VRAAGT! SCHUD U DIT DING MAAR EENS!
SJONGEJONGE, ZEG! JE HEBT AL EEN AARDIG SOMMETJE BIJ ELKAAR GESPAARD, ZO TE HOREN TENMINSTE!
IK BEN ZOOO ZUINIG!
KLING! KLENG!
DIT... DIT IS HAAST NIET TE GELOVEN! IK HEB ALTIJD GEDACHT DAT JUIST HIJ DE GROOTSTE GELD-VERKWISTER WAS! DIT IS WAT JE NOEMT EEN FIJNE VERRASSING!
DONALD, IK BEN GEWELDIG TROTS OP JOU! OM JE TE HELPEN ZAL IK BIJ HET GELD DAT JE AL HEBT, NOG EEN ZILVEREN GULDEN DOEN! HOE VIND JE DAT?
DANK U WEL!
KLING!
IK ZAL HEM NU OP EEN HEEL VEILIGE PLAATS ZETTEN!
DAT IK DIE DONALD TOCH ZO VERKEERD HEB KUNNEN BEOORDELEN!
JIPPIE! DIT JAAR GA IK DIE HONDERD GULDENSTJES WINNEN, LET MAAR 'NS OP?
KOM ER MAAR UIT... KOM MAAR GAUW BIJ PAPPA, HOOR!
KLING! KLENG!

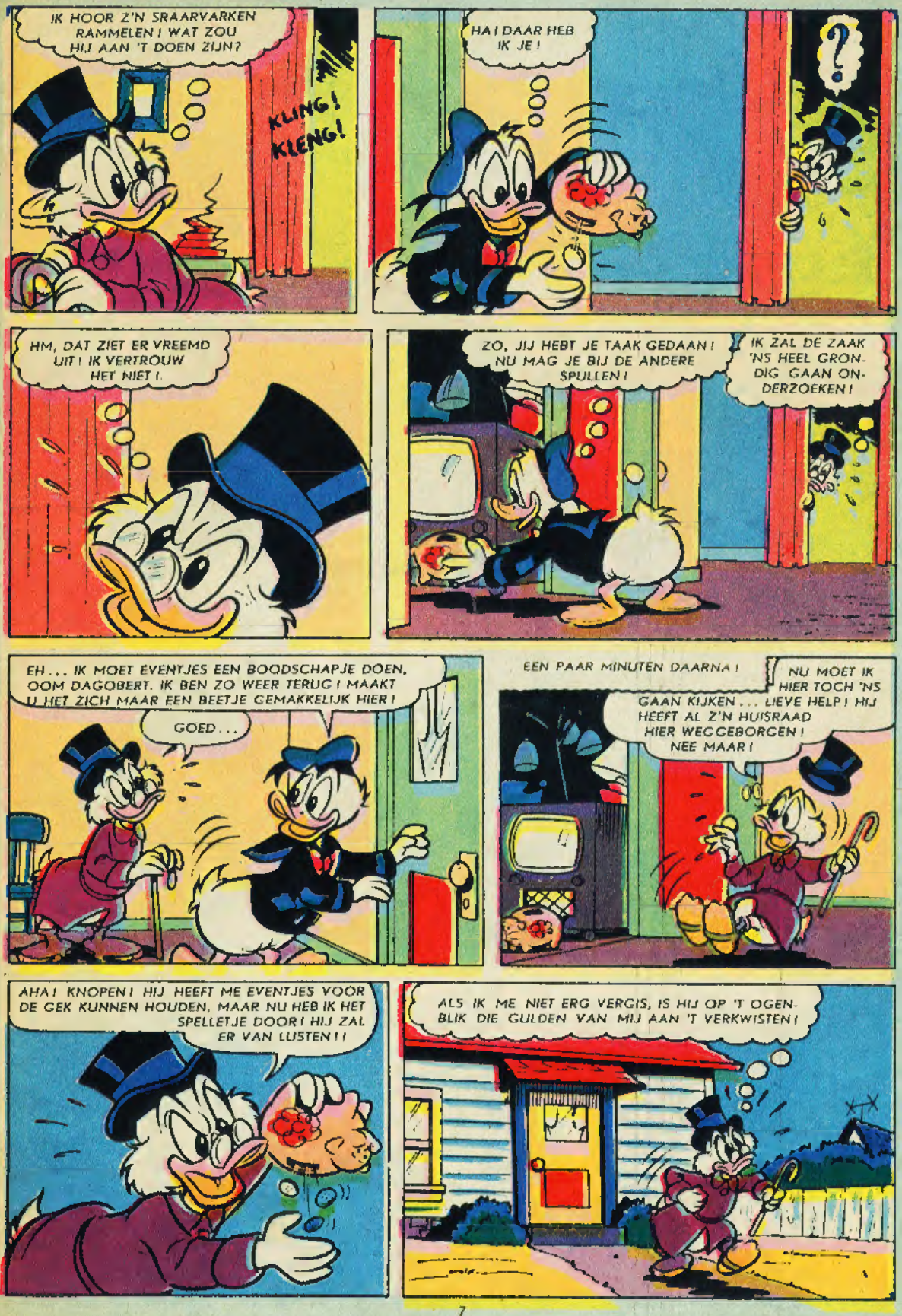
IK HOOR Z'N SRAARVARKEN RAMMELEN! WAT ZOU HIJ AAN 'T DOEN ZIJN?
KLING! KLENG!
HA! DAAR HEB IK JE!
?
HM, DAT ZIET ER VREEMD UIT! IK VERTROUW HET NIET!
ZO, JIJ HEBT JE TAAK GEDAAN! NU MAG JE BIJ DE ANDERE SPULLEN!
IK ZAL DE ZAAK 'NS HEEL GRONDIG GAAN ONDERZOEKEN!
EH... IK MOET EVENTJES EEN BOODSCHAPJE DOEN, OOM DAGOBERT. IK BEN ZO WEER TERUG! MAAKT U HET ZICH MAAR EEN BEETJE GEMAKKELIJK HIER!
GOED...
EEN PAAR MINUTEN DAARNA!
NU MOET IK HIER TOCH 'NS GAAN KIJKEN... LIEVE HELP! HIJ HEEFT AL Z'N HUISRAAD HIER WEGGEBORGEN! NEE MAAR!
AHA! KNOPEN! HIJ HEEFT ME EVENTJES VOOR DE GEK KUNNEN HOUDEN, MAAR NU HEB IK HET SPELLETJE DOOR! HIJ ZAL ER VAN LUSTEN!!
ALS IK ME NIET ERG VERGIS, IS HIJ OP 'T OGENBLIK DIE GULDEN VAN MIJ AAN 'T VERKWISTEN!

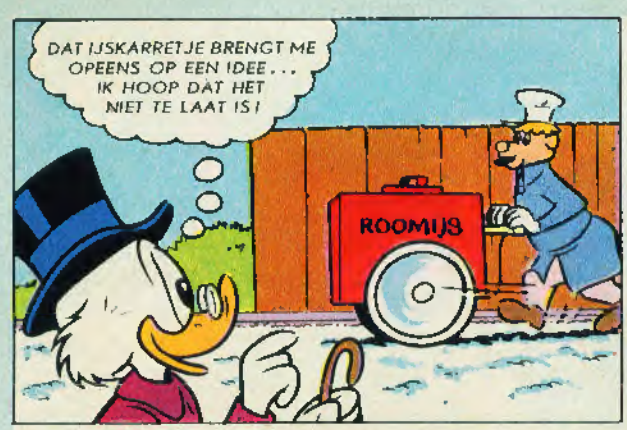
DAT IJSKARRETJE BRENGT ME OPEENS OP EEN IDEE... IK HOOP DAT HET NIET TE LAAT IS!
ROOMIJS

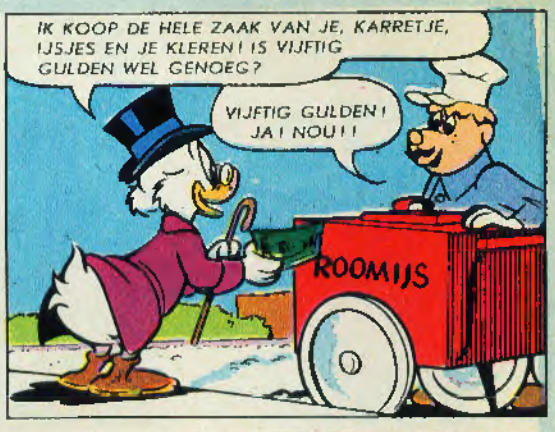
IK KOOP DE HELE ZAAK VAN JE, KARRETJE, IJSJES EN JE KLEREN! IS VIJFTIG GULDEN WEL GENOEG?
VIJFTIG GULDEN! JA! NOU!!
ROOMIJS

EN EVEN LATER...
DAAR KOMT HIJ AAN... MET DIE ENE GULDEN!
HET VALT NIET MEE OM TE BEDENKEN WAT IK MET DIE GULDEN MOET GAAN DOEN!
ROOMIJS 10ct

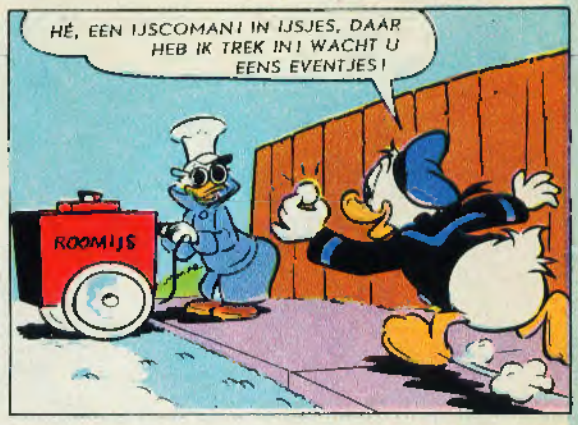
HÉ, EEN IJSCOMAN! IN IJSJES, DAAR HEB IK TREK IN! WACHT U EENS EVENTJES!
ROOMIJS

EEN?
NEE, VIJF DUBBELE VAN TWINTIG CENT!
ROOMIJS

ALS DONALD Z'N GULDEN HEEFT BETAALD...
OOM DAGOBERT!
DAT HAD JE NIET GEDACHT, HÉ? OP HETERDAAD HEB IK JE BETRAPT!

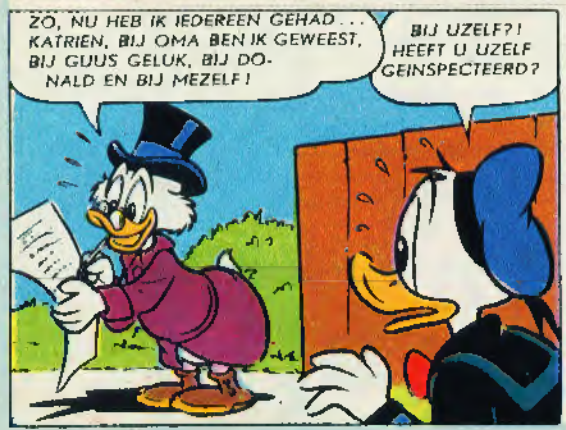
ZO, NU HEB IK IEDEREEN GEHAD... KATRIEN, BIJ OMA BEN IK GEWEEST, BIJ GUUS GELUK, BIJ DONALD EN BIJ MEZELF!
BIJ UZELF?! HEEFT U UZELF GEINSPECTEERD?

(ZUCHT!) DAN HOEF IK ME NIET AF TE VRAGEN WIE ER WINT, WANT GEEN MENS IS ZUINIGER DAN U...
DAT IS ZO, JA. IK HEB 'T GEWONNEN. DAAROM GEEF IK DE PRIJS VAN HONDERD GULDEN MAAR AAN MEZELF!

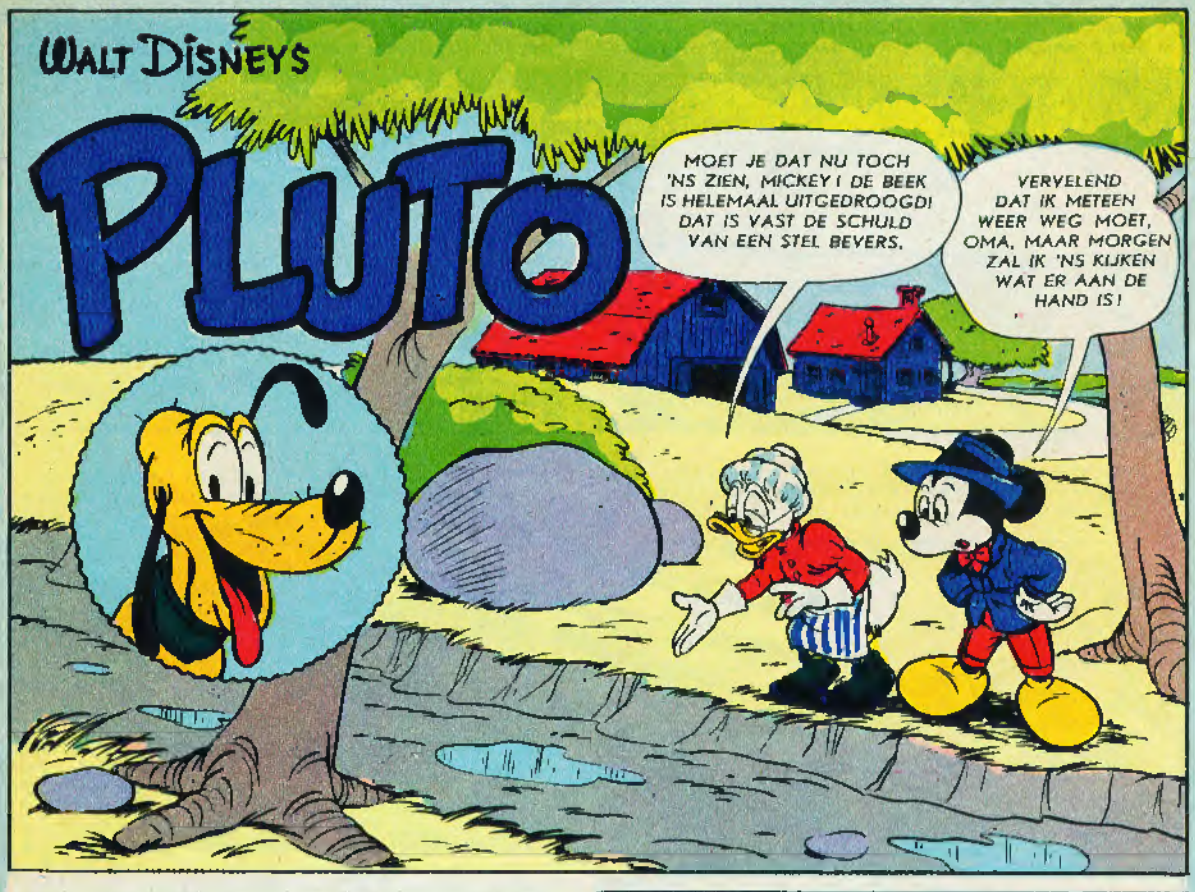

PLUTO HEEFT GEEN ZIN OM DAAROP TE WACHTEN EN...

...GAAT ZELF VAST OP ONDERZOEK UIT. DAAR ZIET HIJ DE BEVERS! ZIJN DIE BOMEN AAN 'T OPETEN?!

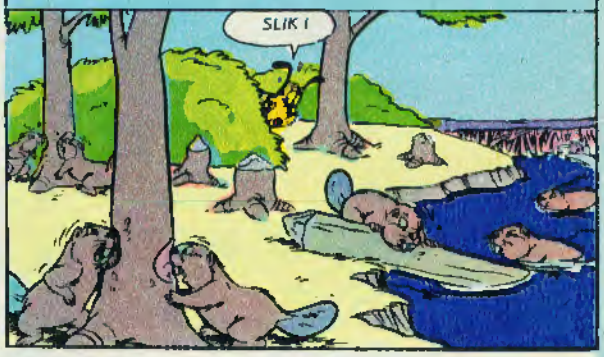

ZOUDEN DIE ZO LEKKER ZIJN?

BAH, WAT VIES! PLUTO VINDT ER NIETS AAN!

OEI... ÉÉN VAN DE BEVERS HEEFT HEM ONTDEKT!

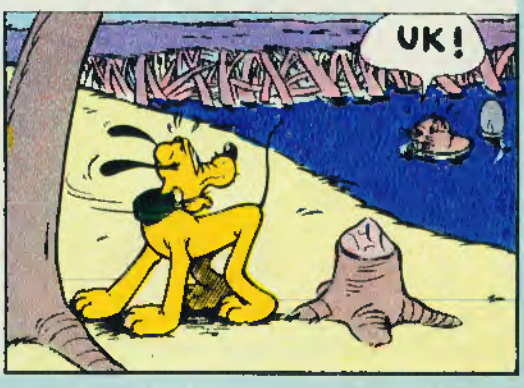

WAT ZOU ER NU GAAN GEBEUREN? DE BEVER SLAAT EEN PAAR KEER MET Z'N STAART HARD OP HET WATER.

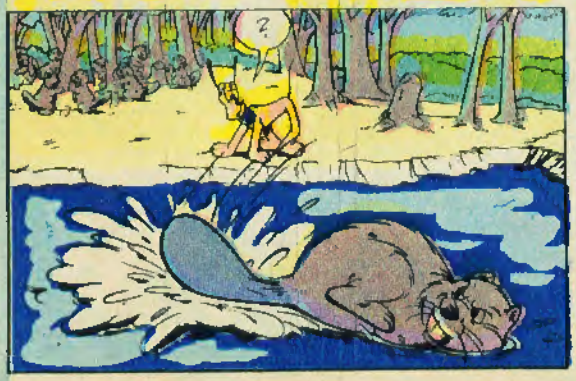

PLUTO WEET NIET DAT DAT EEN ALARMSIGNAAL IS. ALLE BEVERS LATEN HUN WERK IN DE STEEK EN RENNEN OVER PLUTO HEEN NAAR DE BEEK...

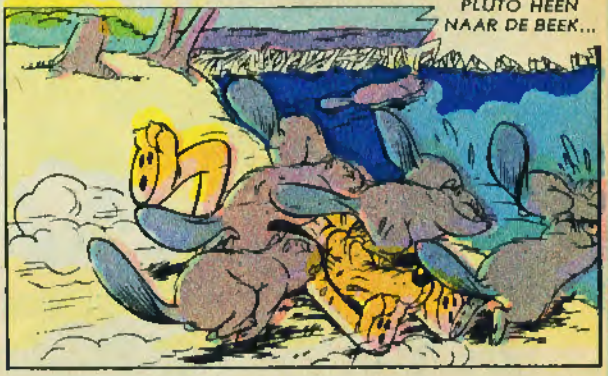

HELEMAAL VERSUFT BLIJFT PLUTO EVEN LIGGEN, MAAR DAN WORDT HIJ KWAAD, VRESELIJK KWAAD! WAT DENKEN DIE BEESTEN WEL! ZO LAAT HIJ ZICH NIET BEHANDELEN!

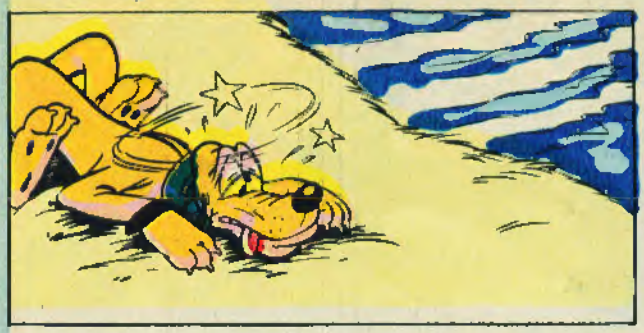

HIJ ZAL ZE LEREN! MAAR JA, DAN ZAL JE ZE TOCH EERST MOETEN ZIEN TE VINDEN, OUWE JONGEN!

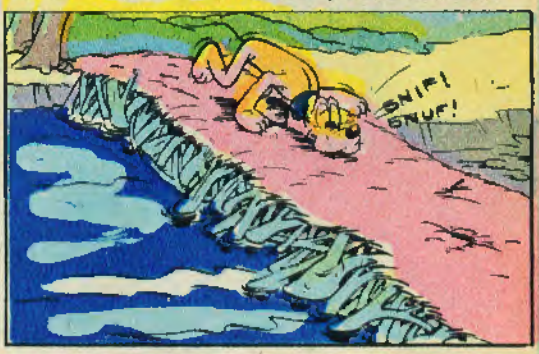

HIJ SLUIPT DE DAM OP... EN DAN OPEENS BLIJFT HIJ STAAN! HIJ RUIKT ZE!

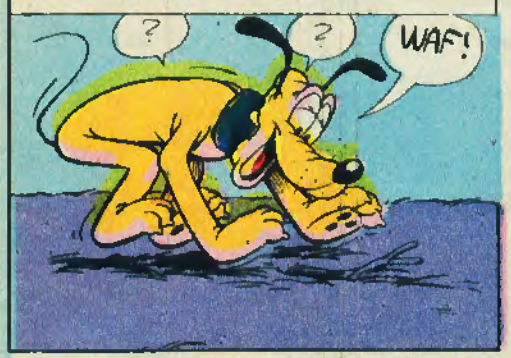

OP DAT MOMENT ZAKT EEN STUK VAN DE DAM ONDER HEM WEG!

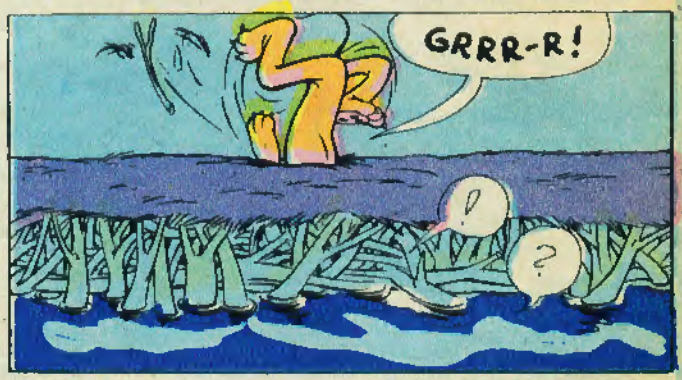

IN DE DAM HOUDEN DE BEVERS JUIST EEN VERGADERING...

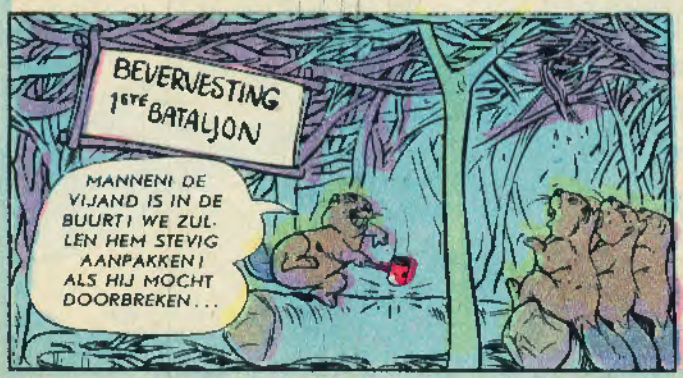

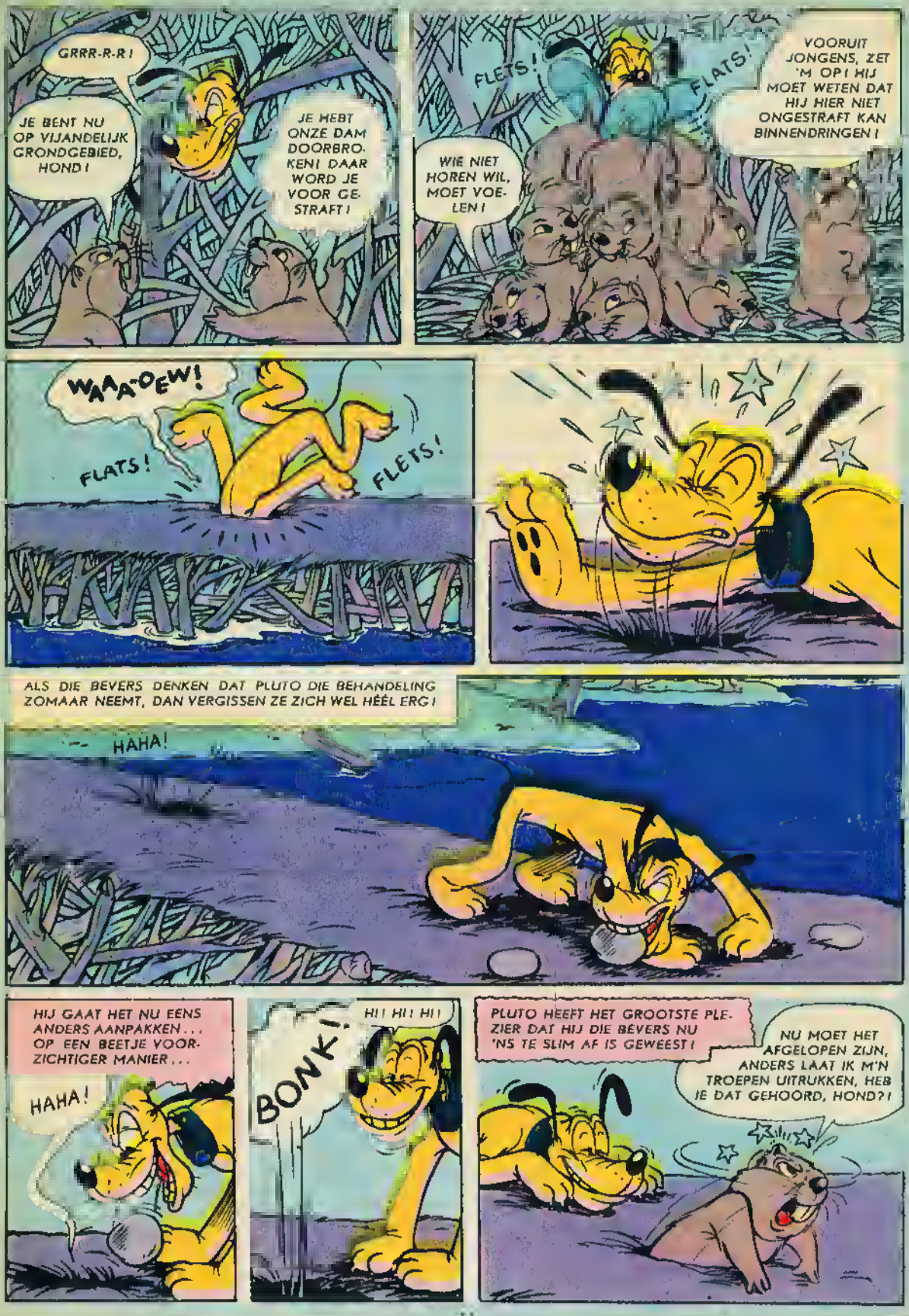
GRRR-R-R!
JE BENT NU OP VIJANDELIJK GRONDGEBIED, HOND!
JE HEBT ONZE DAM DOORBROKEN! DAAR WORD JE VOOR GESTRAFT!
FLETS!
FLATS!
VOORUIT JONGENS, ZET 'M OP! HIJ MOET WETEN DAT HIJ HIER NIET ONGESTRAFT KAN BINNENDRINGEN!
WIE NIET HOREN WIL, MOET VOELEN!
WAAA-OEW!
FLATS!
FLETS!
ALS DIE BEVERS DENKEN DAT PLUTO DIE BEHANDELING ZOMAAR NEEMT, DAN VERGISSEN ZE ZICH WEL HÉÉL ERG!
HAHA!
HIJ GAAT HET NU EENS ANDERS AANPAKKEN... OP EEN BEETJE VOORZICHTIGER MANIER...
HAHA!
BONK!
HI! HI! HI!
PLUTO HEEFT HET GROOTSTE PLEZIER DAT HIJ DIE BEVERS NU 'NS TE SLIM AF IS GEWEEST!
NU MOET HET AFGELOPEN ZIJN, ANDERS LAAT IK M'N TROEPEN UITRUKKEN, HEB IE DAT GEHOORD, HOND?!

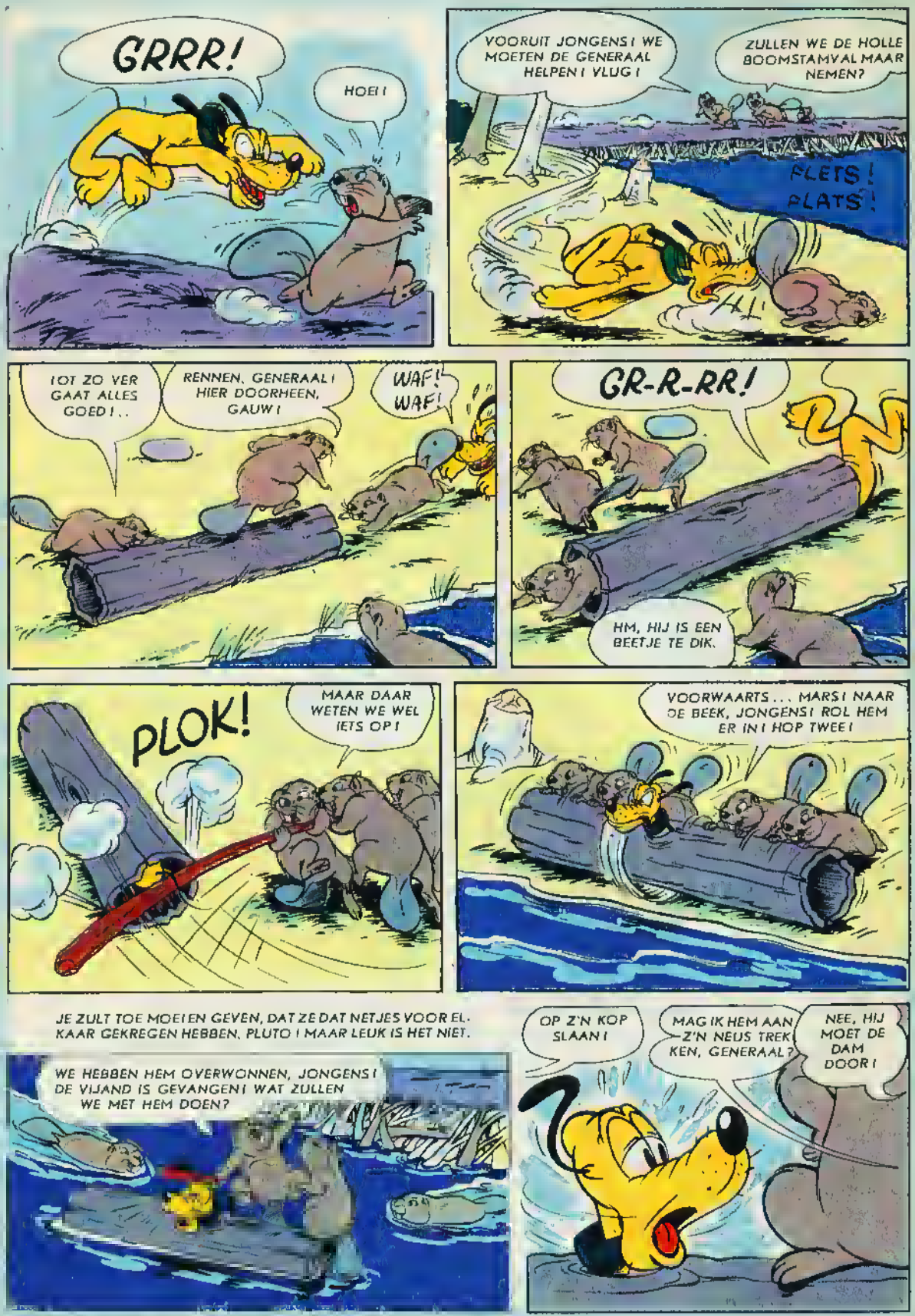
GRRR!
HOE!
VOORUIT JONGENS! WE MOETEN DE GENERAAL HELPEN! VLUG!
ZULLEN WE DE HOLLE BOOMSTAMVAL MAAR NEMEN?
FLETS!
PLATS!
TOT ZO VER GAAT ALLES GOED!..
RENNEN, GENERAAL! HIER DOORHEEN, GAUW!
WAF! WAF!
GR-R-RR!
HM, HIJ IS EEN BEETJE TE DIK.
PLOK!
MAAR DAAR WETEN WE WEL IETS OP!
VOORWAARTS... MARS! NAAR DE BEEK, JONGENS! ROL HEM ER IN! HOP TWEE!
JE ZULT TOE MOETEN GEVEN, DAT ZE DAT NETJES VOOR EL-KAAR GEKREGEN HEBBEN, PLUTO! MAAR LEUK IS HET NIET.
WE HEBBEN HEM OVERWONNEN, JONGENS! DE VIJAND IS GEVANGEN! WAT ZULLEN WE MET HEM DOEN?
OP Z'N KOP SLAAN!
MAG IK HEM AAN Z'N NEUS TREKKEN, GENERAAL?
NEE, HIJ MOET DE DAM DOOR!

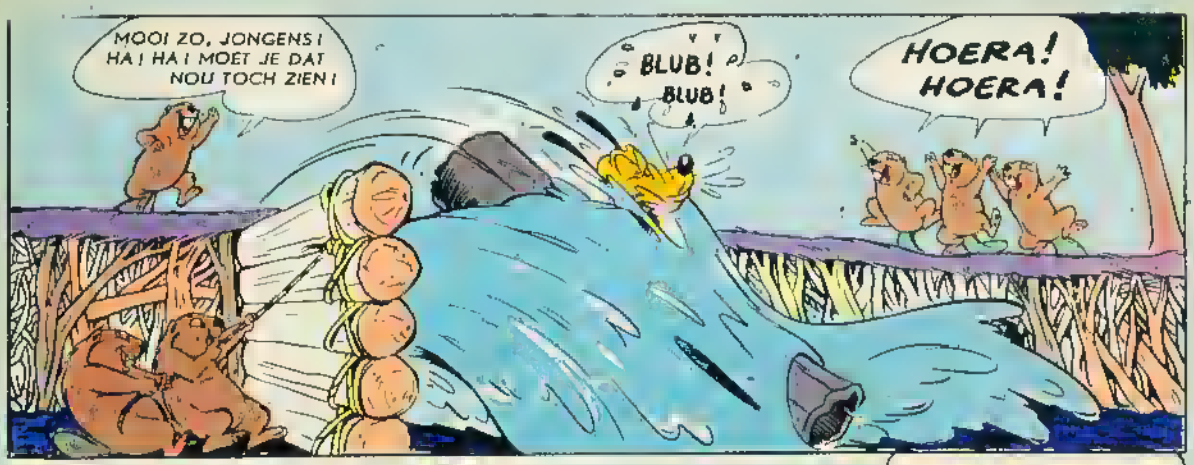

ANGSTIG KIJKT PLUTO OM ZICH HEEN... GOED, HIJ IS NU WEL VAN DAT STEL BEVERS AF...

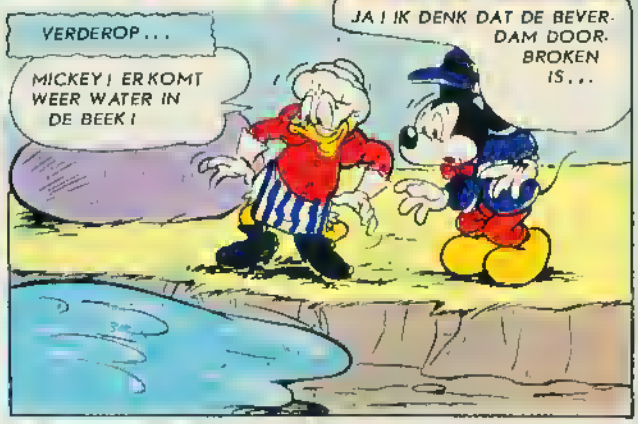

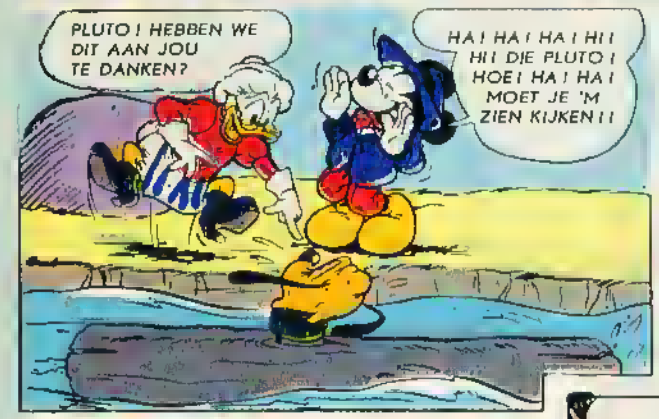

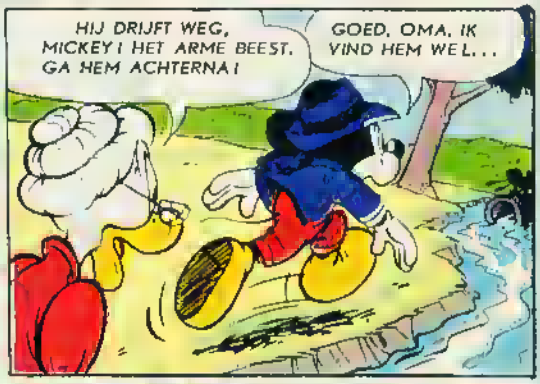

MAAR ZO EENVOUDIG IS DAT NOG NIET. UREN ZOEKEN ZE EN DAN EINDELIJK... 'S AVONDS LAAT...

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Pipo, Mammaloe en Klukkluk zijn te eten gevraagd in het Hollandse landhuis van Sjeik Ali Ben Ghali. De directeur van het circus is niet gevraagd, maar hij komt toch! Klukkluk vlucht naar een zolderkamertje en snoept daar uit een potje met Arabische wonderzalf! De gevolgen zijn vreselijk: hij wordt zo licht als een ballonnetje en zweeft naar buiten, het park door... Pipo en Mammaloe proberen de arme Klukkluk uit de lucht te plukken...

„Ophoepelen, koebeesten! Voorult, uit de weg!" roept Pipo. Maar de koeien van boer Dompelaar laten zich niet zo gemakkelijk uit het veld slaan. Ze vinden het veel te leuk...

7
SCHERVEN BRENGEN GEEN GELUK!

HET mooie groene grasveld achter het landhuis van de Sjeik wordt begrensd door een heg en een sloot, daarachter liggen uitgestrekte weilanden, met hier en daar een paaltje en een hekje. De enige bewoners van de weilanden zijn een paar kieviten en de zevenentwintig melkkoelen van boer Dompelaar. Het leven van koeien is saai, op die kieviten zijn ze allang uitgekeken en de boer en zijn knecht, die ze twee maal per dag komen melken, hebben ook niets te vertellen, ze zeggen zelfs geen Boe of Bah! Daarom zeggen die koeien dat zo nu en dan zelf maar en voor de rest staren ze verveeld naar de lucht! Maar.... vandaag gebeurt er iets waarover deze koelen nog wekenlang zullen loeien: over de heg van het aangrenzende landgoed komt een Indiaan aangevlogen! Zo'n merkwaardig vliegend voorwerp hebben de koelen nog nooit gezien, ze loeien van verbazing en rennen er holderdebolder naar toe. Klukkluk ziet die veestapel met grote schrik naderen. Hij was er juist in geslaagd, door 't maken van zwembewegingen iets te dalen, maar nu werkt hij zich snel weer een meter hoger, om boven de puntige horens van de nieuwsgierige koelen te blijven!

„Helpens!" gilt hij. „Pipo, red mij! Waar blijven jij nou toch, laten mij toch niet in de steek! Die nare karnemelkkoelens zullen mij nog.. Auau!"

Het is al te laat. De koe Mlebetje, die graag voor de lolligste koe ult de buurt doorgaat, is op haar achterpoten gaan staan en heeft Klukkluk een ferme kopstoot gegeven! Klukkluk wordt ineens weer drie meter hoger geslingerd en de koelen loeien en stoten elkaar aan van pret! De koe Mlebetje kijkt trots en rent achter Klukkluk aan, om weer zo'n kopbal te gaan geven als hij lager komt.... Maar gelukkig.... eindelijk komen Pipo en Mammaloe ter plaatse.... ze hebben zo hard gelopen als ze maar konden, want Klukkluk werd door een paar windvlagen zeer snel weggeblazen....

„Kssst!" roept Pipo. „Ophoepelen, koebeesten! Voorult, hort, uit de weg!" Maar de zevenentwintig koelen van boer Dompelaar laten zich niet zo gemakkelijk uit het veld slaan, ze vonden het net zo leuk en tenslotte spelen ze hier op eigen terrein! Pipo heeft dan ook een hele tijd werk om de koeien weg te jagen....

Daarbij vergeet hij Klukkluk, en de arme zwevende Indiaan zou zeker reddeloos over de weilanden en verder over het IJselmeer weggewaaid zijn, als die lantaarnpaal er niet had gestaan! Want eindelijk heeft Klukkluk de wind mee, hij waait recht tegen die paal aan en klemt zich krampachtig vast.... Een ogenblik later is Pipo al bij hem, hij trekt Klukkluk aan zijn jasje naar beneden; Mammaloe bindt een touw om zijn middel en zo keren ze terug naar het landhuis: Pipo en Mammaloe met Klukkluk — die een klein eindje boven de grond zweeft en zachtjes jammert — tussen zich in! De jacht is met succes bekroond!

IN de grote salon van het landhuis zit even later het hele gezelschap bij elkaar. De Dikkedeur in de gemakkelijkste stoel, Sjeik Ali Ben Ghali op een zijden kussen en Pipo en Mammaloe op de sofa met Klukkluk aan het touw.

„Nou," zegt Pipo: „Ik wil je niet beledigen, Klukkluk, maar het was toch wel erg oliedom van je om

Klukkluk klemt zich krampachtig aan de paal vast. Een ogenblik later is Pipo al bij hem en hij trekt Klukkluk aan zijn jasje naar beneden. Gelukkig... zijn vriendje is gered!

naar dat zolderkamertje te gaan en uit dat potje te eten, hè? Nou merk je de gevolgen!"

„Jajaja," roept Klukkluk ongeduldig. „Bedankt voor jouw hartelijke woorden, Pipo! Zeer aardig! Mij kennen de gevolgens al aan de lijve, jaja! Mij zijn nu luchtledig, mij hebben gezweefd als veertje van duif, mij hebben een harde por gehad van een eng koebeest en als die paal er niet waren geweest, dan vlogen mij nu waarschijnlijk als verloren voorwerp boven het zeewater! Dat weten mij nu allemaal wel, ja! Mij zullen zeker voortaan nooit meer uit strooppotjes eten op zolderkamertjes bij vreemde Sjeiken! Mij willen nu maar één ding eten, een ander stroopje om weer een gewone Indiaan te worden, die geen ballon meer is, maar gewoon stapvoets door het leven gaan!"

Sjeik Ali Ben Ghali heeft diep na zitten denken! Nu klapt hij in zijn handen en de bediende Hoessan verschijnt op de drempel. „Hoessan," zegt de Sjeik, „nederige worm, ren naar het zolderkamertje en halen daar de kleine groene flesje met nummer XP 310 erop! Hard lopen en niet vallen!"

Hoessan knikt en verdwijnt en Pipo en Mammaloe beginnen opgelucht te lachen! „Dus er bestaat een drankje om Klukkluk weer gewoon te maken!" roept Pipo. „Wat een geluk! daar bof je bij, Klukkluk, malle lucht-Indiaan! Stel je voor, Ik was al bang dat we je verder ons hele leven aan een touwtje moesten meetrekken! Dat wordt dus het einde van jouw zweeftoestand!"

De directeur heeft al een hele tijd niets gezegd. Dat komt, omdat hij het volgende heeft zitten denken: „Klukkluk is door een domme streek een zwevende Indiaan geworden! Zwevende Indianen zijn

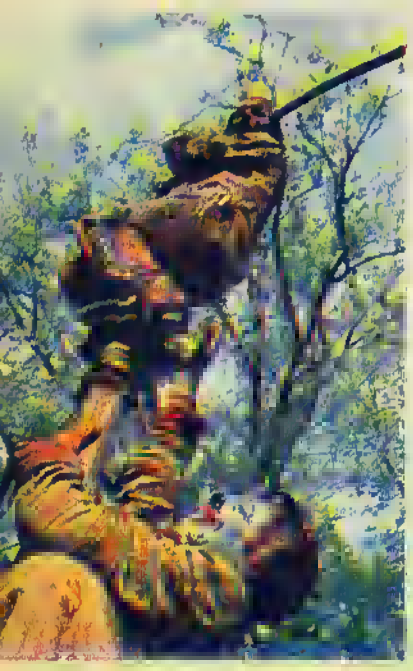

En dan gebeurt er iets vreselijks... De bedlende Hoessan struikelt, hij valt languit op het vloerkleed, het flesje breekt en de drank die Klukkluk moet genezen vloeit weg ...,

zeldzaam! Als ik er een in mijn circus had, zouden er zeker veel mensen naar hem komen kijken! Ik zie het al op de aanplakbiljetten staan: „Klukkluk, de ballon-Indiaan! Extra-bijzonder, sensationeel, het grootste wereld-wonder van deze eeuw!" Sjonge, wat zou dat een prachtig nummer zijn! Met zoiets zou ik schatrijk kunnen worden! Sja, maar nu krijgt Klukkluk straks een slok uit dat andere flesje en dan is het voorbij! Geen zwevende Indiaan meer, geen wereldwonder, geen duizenden toeschouwers! Ooh, wat jammer! Als dat drankje er niet was, zou Klukkluk moeten blijven zoals hij nu is.... Straks komt die knecht met het flesje,... hóór, daar komt hij al.... hij moet langs mij heen.... wacht eens.... als ik nu eens...,"

Verder denken doet de directeur niet, want de deur vliegt open en de knecht Hoessan rent binnen.. „Hier is de drank, edele meester, hier heb ik.... En dan gebeurt er iets vreselijks! De bediende Hoessan struikelt, hij valt languit op het vloerkleed, het kostbare flesje breekt en de drank, die Klukkluk had moeten genezen vloeit weg over het dure tapijt!!! (Moet ik je nog vertellen, dat Hoessan over de uitgestoken voet van de Dikkedeur viel?!!!!)

De ontzetting is niet te beschrijven maar we zullen het toch proberen.. „Sapperdeflapperdemallemosterdpot!" roept Pipo. „Die zeldzame drank!" — „Oh," zegt Mammaloe, „wat een lelijke vlek op dat mooie tapijt!"

„Verdriet en narighedens!" jammert Klukkluk. „Nu moeten mij nog langer wachten! Vlug, halen een ander flesje van dat goedje, meneer Sjeik!"

De Sjeik staat op, hij wordt rood van kwaadheid: „Genoegg!" roept hij, „dit zijn een ramp! Eerst Wonderzalf opeten, nu mijn laatste fles XP 310 vernietigd! Allemaal de schuld van bleekgezichten uit circus! Meerr dan genoeggg! Mijn huis uit, allemaal!!"

Pipo wil gaan roepen, dat het toch niet zijn schuld is, dat Hoessan met 't flesje gevallen is, maar de Dikkedeur wordt plotseling heel werkzaam! „Kom maar mee, Pipo!" roept hij. „wat kan ons die Sjeik schelen! We gaan er vandoor, we moeten naar mijn circus, haha, nu breken gouden tijden voor ons aan! Jij gaat mij rijk maken. Klukkluk, kom mee!" Zelf pakt de directeur het touw, waaraan Klukkluk zweeft, hij duwt Pipo en Mammaloe voor zich uit naar buiten, waar zijn auto staat. De buitendeur valt met een slag achter het hele troepje dicht. Weg zijn ze!

De Sjeik is er verbouwereerd van! „Deze blanken zijn merkwaardigg," mompelt hij. „Misschien had ik die Indiaan noggg kunnen redden! Maar ze willen niet! Nu moet Klukkluk voortaan blijven een luchtige zweefroodhuid! Zijn leven langgg!

VOLGENDE WEEK:

HET MOEILIJKE LEVEN VAN EEN BALLON-INDIAAN!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

MEER BLOEMEN

In Japan is een vereniging opgericht door mensen die vinden dat er in hun land veel te weinig bloemen bloeien.
Als eerste daad heeft deze vereniging vijftigduizend ballonnetjes opgelaten, elk met een pakje bloemzaad er onder aan en bovendien het verzoek er bij aan de vinder van de ballon, het zaad ergens in een tuin, langs de weg of op een veld uit te zaalen, opdat heel Japan binnen zo kort mogelijke tijd één grote bloementuin zal zijn.

HEB JE DIE AL?

Op deze postzegel stellen we je voor aan dr. Zamenhof. Hij werd eind 1859 in Bialystok, in het toenmalige Russische Polen, geboren en in zijn geboorteplaats leefden in die tijd Polen, Duitsers en Russen. Elk van deze groepen sprak zijn eigen taal en daardoor begreep men elkaar vaak niet. Dr. Zamenhof kwam hierdoor op het idee een internatioale taal samen te stellen, die alle mensen over de hele wereld zouden moeten leren en met elkaar zouden kunnen spreken.
In 1887 kwam hij met zijn eerste ontwerp en hij ondertekende dit geschrift met „Doktoro Esperanto". De vertaling van esperanto is ongeveer: hij die hoopt. Naar aanleiding hiervan noemde men later de wereldtaal van dr. Zamenhof het „Esperanto".
De Esperanto-ster, die je ook op de postzegel ziet, heeft vijf punten, elke punt geeft één der vijf werelddelen aan. De kleur van de ster is groen. Groen is de kleur van de hoop. Met deze kleur worden we herinnerd aan de hoop die dr. Zamenhof koesterde, dat men eens zijn taal over de hele wereld zou spreken en dat op deze wijze de volken elkaar beter zouden gaan begrijpen en dichter bij elkaar zouden komen te staan.
Meerdere landen hebben op de een of andere manier aan het Esperanto op hun postzegels aandacht geschonken. Wij kozen deze Poolse zegel, omdat dr. Zamenhof in de Poolse stad Warschau een groot deel van zijn leven doorbracht en er zijn laatste rustplaats vond.

KUN JE DAT?

Knip de vier zwaantjes uit en probeer ze zo in elkaar te passen dat ze een kruis vormen. Op bladzijde 25 kun je zien hoe je het moet doen.

SPUIT VERGETEN

De vrijwillige brandweer in een stadje in de Verenigde Staten werd onlangs geheel gereorganiseerd. Men besloot onder meer dat iedere brandweerman in z'n eigen auto naar de brand zou rijden. Een van hen zou dan naar de loods gaan, waar de brandspuit stond en deze naar de brand rijden.
Bij de eerste brand na de reorganisatie bleek echter dat men niet goed had afgesproken wie de brandweerauto zou gaan halen, want vijf minuten nadat alarm was gegeven, waren de vijfentwintig brandweerlieden bij de brand aanwezig, alleen de brandspuit was er niet....

Als we op straat plotseling alle kinderen zien knikkeren, hoepelen of touwtje springen, vragen wij ons altijd af wie er het eerst met dat knikkeren, hoepelen of touwtje springen is begonnen.
Niemand kan het je zeggen, maar het is een feit dat hele stadswijken opeens met het een of andere spel zijn begonnen en dat dat spel ook weer even plotseling ophoudt.
Wie er mee begint weten we dus niet, maar één ding is zeker: de verschillende maanden van 't jaar hebben elk hun eigen spel.
In januari is dat (wanneer er tenminste sneeuw en ijs is) schaatsenrijden, glijden en sleetje rijden; in de maand maart wordt er gehoepeld, in april getold, in juni geknikkerd, in juli en augustus gevliegerd en ten slotte wordt er in oktober door de meisjes touwtje gesprongen.
December is de maand van de feestelijkheden binnenshuis, denk maar eens aan Sinterklaas, Kerstmis en Oudejaarsavond.

DONALD ZELFS OP EEN RUIT

Je hebt misschien wel eens gezien dat men, als er in nieuwe huizen ruiten gezet zijn, op het vensterglas een kruis of een nul of een paar strepen met witkalk aanbrengt.
Dit is het waarschuwingsteken dat zeggen wil: „Pas op, van nu af zit er glas in de vensters; je kunt er dus niet meer zomaar doorheen stappen!"
Toen wij onlangs een blok nieuwe huizen in Weesp bekeken, zagen wij echter in plaats van de gebruikelijke witte tekens een aantal leuke tekeningen op de ruiten. Eén van de schilders had de witkwast ter hand genomen en heel kunstig allerlei sportattributen, vissen en cowboyfiguren op de ramen geschilderd.
Het moolste van dit alles vonden wij toch een groot en heel goed lijkend portret van onze vrolijke vriend Donald Duck.

WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
HET WAS EEN GOED IDEE VAN JE OM NAAR HET WILDE WESTEN TE GAAN, KNABBELTJE!
JA, HÈ? WE HEBBEN HIER OP ÉÉN DAG MEER NOTEN GEVONDEN DAN WE OOIT IN 'N WEEK IN ONS OUDE BOS BIJ ELKAAR HAALDEN!
IEMAND HEEFT EEN STUK PAPIER VOOR ONS HOLLETJE GEDAAN!
HOE!?
BELONING
BORIS BOEF
DAT IS EEN MAN, DIE OPGESPOORD MOET WORDEN . .
NOU, HIJ ZIET ER WEL ERG GEMEEN UIT!
WIJ HOEVEN NIET BANG VOOR HEM TE ZIJN, HIJ BEROOFD BANKEN.
JA! HIJ STEELT GEEN NOOTJES!
INTUSSEN, DAAR NIET VER VANDAAN...
NU NAAR HET SCHUILPLAATSJE, DAT IK ONLANGS HIER HEB GEVONDEN!

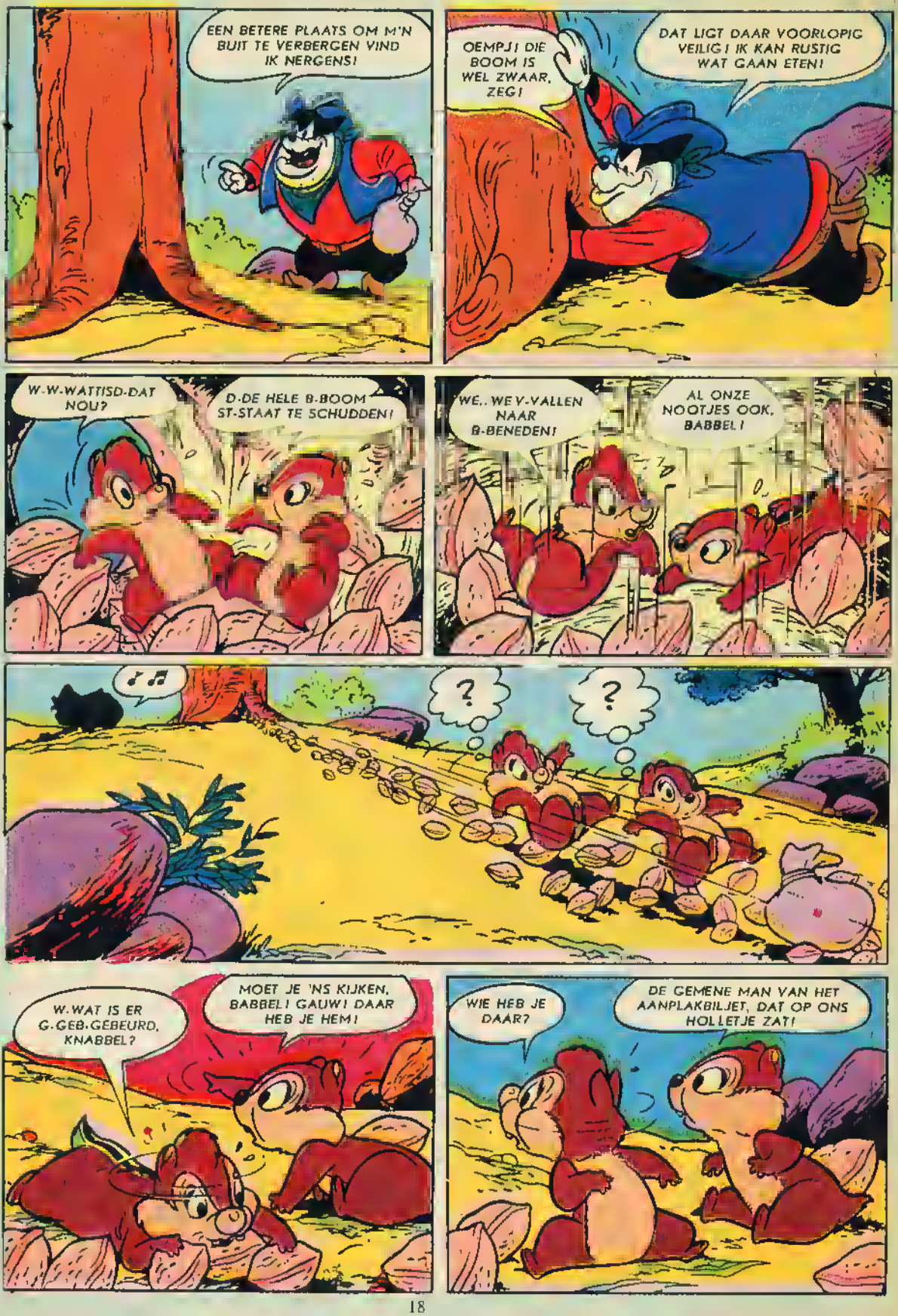
EEN BETERE PLAATS OM M'N BUIT TE VERBERGEN VIND IK NERGENS!
OEMPJ! DIE BOOM IS WEL ZWAAR, ZEG!
DAT LIGT DAAR VOORLOPIG VEILIG! IK KAN RUSTIG WAT GAAN ETEN!
W-W-WATTISD-DAT NOU?
D-DE HELE B-BOOM ST-STAAT TE SCHUDDEN!
WE.. WE V-VALLEN NAAR B-BENEDEN!
AL ONZE NOOTJES OOK, BABBEL!
?
?
W-WAT IS ER G-GEB-GEBEURD, KNABBEL?
MOET JE 'NS KIJKEN, BABBEL! GAUW! DAAR HEB JE HEM!
WIE HEB JE DAAR?
DE GEMENE MAN VAN HET AANPLAKBILJET, DAT OP ONS HOLLETJE ZAT!

HA! HA! HA! WAT HEB IK DAT TOCH WEER 'NS NETJES OPGEKNAPT!

ZO, DUS HIJ HEEFT HET GEDAAN, HÈ? IK ZAL HEM!
STOP!

WE KUNNEN BETER EERST EEN OF ANDER PLANNETJE MAKEN!

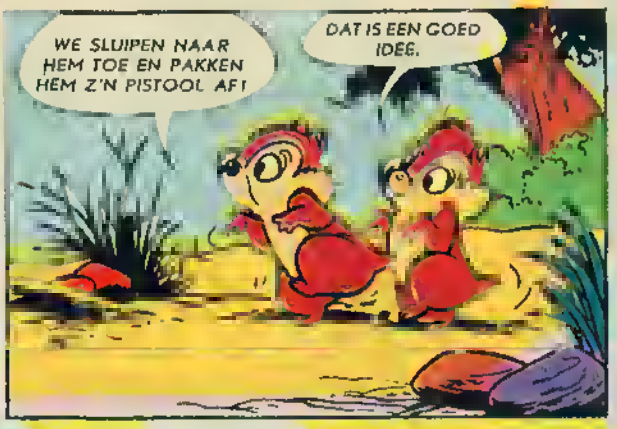
WE SLUIPEN NAAR HEM TOE EN PAKKEN HEM Z'N PISTOOL AF!
DAT IS EEN GOED IDEE.

HET BEGINT ER AL AAN TE KOMEN, KNABBEL! NOG EVEN TREKKEN!
EEN, TWEE.. HUP!

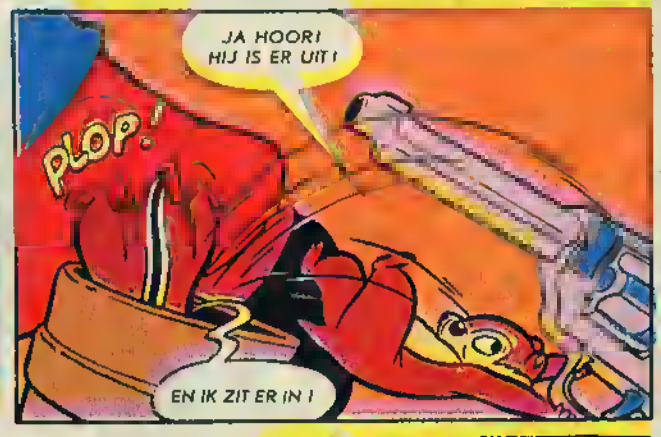
JA HOOR! HIJ IS ER UIT!
PLOP!
EN IK ZIT ER IN!

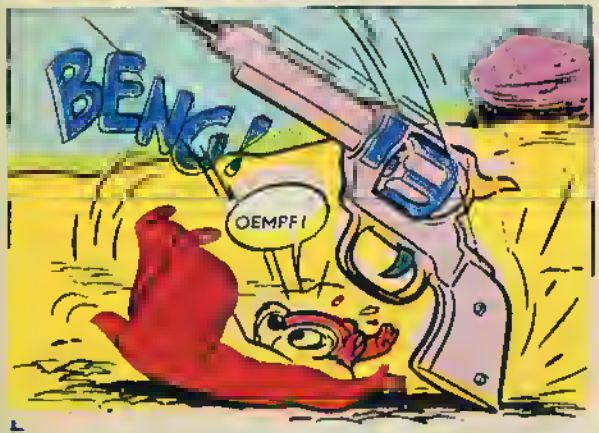
BENG!
OEMPF!

LIEVE HELP! ZE ZITTEN ME ACHTERNA!
ZOEF!

HA! MAAR ZO GEMAKKELIJK KRIJGEN ZE BORIS TOCH NIET!
BENG! BENG! BENG!
ZOEF!
BENG ?
SLIK!
HM! EEN AKELIG, KLEIN, VERVELEND BEESTJE, DAT LEUK PROBEERT TE ZIJN!
IK BEN AKELIG EN KLEIN, MAAR ALLEEN OMDAT JIJ ME ZO HARD KNIJPT, GEMENE BOEF!
HA!, HA!, HA!
LAAT DAT PISTOOL VALLEN!
W-WAT NU WEER?!
HANDEN OMHOOG, MANNETJE, EN GAUW EEN BEETJE! HÉÉL HOOG!
K-KIJK UIT, JONGENS! D-DAT DING K-KON BEST WEL 'NS A-AFGAAN!
HANDEN OMHOOG, BORIS BOEF, NOG HOGER! VOORUIT! WE WETEN DAT JIJ EEN GEMENE BANK-ROVER BENT!
GOED ZO, KNABBEL! GA DOOR!

ALS JULLIE D-DAT PISTOOL WEG DOEN, JONGENS, KRIJGEN JULLIE EEN HELEBOEL GELD VAN MEI
WIJ WILLEN ALLEEN MAAR ONZE NOTEN TERUG, GEEN GELD!
DAAR BENEDEN LIGGEN ZE!
(SLIK!) DAAR LIGT M'N BUIT OOK!
AL HET GELD DAT IK MET VEEL MOEITE BIJ ELKAAR GESTOLEN HEB! GR-GRUTJES!
STOP!
IK ZAL VOOR HEM IN DE GROND SCHIETEN! ZIJN WE GERICHT!
JA HOOR! SCHIET MAAR, KNABBEL!
BENG! BENG!
OEI! (SLIK!) D-DIT IS NIET LEUK MEER! STRAKS SCHIETEN ZE NOG RAAK OOK!
PIEUW!
PIEUW!
RAAP AL DIE NOOTJES OP EN LEG ZE WEER NETJES IN ONS HOLLETJE!

J-JA, KALM MAAR, JONGENS... HET KOMT VOOR ELKAAR!
ALS IK DIE VERVELENDE, MOR-MELTJES IN M'N HANDEN KRIJG, DAN ZAL IK ZE!
WIJ GAAN VAST TERUG NAAR DE BOOM!
JA, DAAR ZULLEN WE OP HEM WACHTEN!
HIER ZIJN ZE, JONGENS! IK HEB ER NIET ÉÉN LATEN LIGGEN!
STOP ZE NU MAAR IN ONS HOLLETJE!
JA! WE ZULLEN HEM LATEN ZIEN, WIE HIER DE BAAS IS, HÈ KNABBEL?
ZEG... EH... MOET IK DE STAPEL NOOTJES AAN DE ANDERE KANT VAN DE BOOM OOK
IK ZIE HELEMAAL GEEN STAPEL NOOTJES AAN DE ANDERE KANT VAN DE BOOM... JIJ, BABBEL?
NEE!
HA! DAAR HEB IK JULLIE TWEE!!
OEI! HET WAS EEN LIST VAN HEM!

BENG!
OEI!
PLEUW!
NOU, WE ZIJN ALWEER VRIJ, BABBEL!
MOOI ZO!
ALS JIJ NU DE BUIT EVENTJES OPHAALT, ZAL IK 'NS KIJKEN WAT HIJ BIJ ZICH HEEFT!
IK BEN AL WEG, HOOR!
JOEHOE! BORIS! KIJK 'NS HIER!
ZOEF!
PLETS!
HEE!
BOVENOP, Z'N EKSTER-OGEN!
KLENG!
AU!
HIER HEB IK DE BUIT AL, BABBEL!
EN IK HEB NOG MEER LEVENS-MIDDELEN, KNABBEL!
STROOP
EEN KLEINE STROOP-WATERVAL...
STROOP
BLOEB! BLOEB!
HÉ! STOP! NIET DOEN!

...EN DAAR AL HET GELD OVERHEEN!
W.W.WAAR B.BEN IK?
NU MOETEN WE 'M BOEIEN!
IK HAAL Z'N LASSO WEL VAN HET ZADEL!
?
TWEE KLEINE KLEUTERTJES, DIE GAAN NU NAAR DE STAD....
LATER...
LIEVE HELP! WAT KOMT DAAR VOOR IETS AAN?!
TWEE BEESTJES... MET EEN HÉÉL VREEMD, GROEN DING.
ASJEMENOU! HET IS BORIS BOEF! HOE HEBBEN ZE DAT KLAARGESPEELD!
ÉÉN HOERAATJE VOOR ONZE VRIENDJES KNABBEL EN BABBEL, DIE DE SCHURK GEVANGEN GENOMEN HEBBEN!
HOERA!
AHEM!
EN ZO...
WE ZIJN HULPSHERIFF VAN DE ECHTE SHERIFF NU, BABBEL... EN HELDEN ZIJN WE OOK!
SHERIFF
SHERIFF
MAAR HET BESTE MOET NOG KOMEN, KNABBELTJE! AAN EEN BELONING IN GELD HEBBEN WE NATUURLIJK NIETS... DAAROM STUURT DE SHERIFF ONS EEN TON VOL MET NOOTJES!

Van Alles Wat MET DONALD DUCK

VOOR POSTZEGEL VERZAMELAARS

Behalve de eerste dag-enveloppen, die we de vorige keer bespraken, kun je ook enveloppen verzamelen, die verzonden werden bij een speciale gelegenheid.
Ook hiervoor worden tegenwoordig vaak enveloppen gebruikt die van een toepasselijke illustratie zijn voorzien. Voor een speciaal stempel zorgen de posterijen.
Alleen ben je wel vrij om er zegels op te plakken, die je wilt, als de posterijen hiervoor tenminste geen bepaalde voorschriften hebben gegeven.
Zo bestaan er enveloppen die meegegeven zijn met een speciale ballon- of zeppelintocht, of met de eerste vlucht van Nederland naar Zuid-Afrika. Uit Amerika komen brieven die voor het eerst ter wereld per raket zijn verzonden en zo kun je doorgaan. Niet door de lucht, maar over hobbelige wegen reed een poos geleden een ouderwetse postkoets van Turkije naar Rotterdam, ter gelegenheid van het feit dat 400 jaar geleden op dezelfde wijze de eerste tulpenbol naar Nederland kwam. Ook met deze postiljon werd een aantal brieven vervoerd, die in Turkije van een speciaal stempel voorzien zijn.

BANANOMEL

Voor een flinke hoeveelheid verrukkelijke bananomèl heb je drie rijpe bananen, drie eetlepels honing, een eetlepel witte basterdsuiker, een halve liter melk en een paar druppels citroensap nodig. Wrijf de geschilde bananen met 'n vork goed fijn en klop de massa, die je dan krijgt, flink op. Doe er de suiker, de honing en de paar druppels citroensap bij. Voeg er tenslotte al roerend en kloppend met kleine hoeveelheden tegelijk de koude melk aan toe. Dien het op in limonadeglazen.

TELEVISIE-ZIEK

's Morgens vroeg als moeder roept,
Ben 'k toch zo humeurig,
'k Was me half en aan 't ontbijt,
Kijk Ik pips en treurig.

En op school gaat 't leren slecht,
Ik zit erg te gapen,
Was de meester niet zo streng,
Dan ging 'k heerlijk slapen.

's Avonds knap ik weer wat op.
Met mijn broertje Driessie
Lig ik languit op de grond,
Bij de televisie!

't Duurt niet lang of Dries en ik
Zijn opeens twee dreintjes,
Omdat moeder zegt: „Naar bed!"
Zijn we soms nog kleintjes?

Iedere avond wordt het laat,
Doodmoe gaan we slapen,
Daarom zitten Dries en ik
Overdag te gapen.

„Maar nu is het uit," zei moe
tegen mij en Driessie,
„'s Avonds lekker vroeg naar bed,
En geen televisie!"

Kindertelevisie, neen,
Dat zal ons niet hinderen,
Maar de avond-T.V. maakt
„T.V.-zieke" kinderen!

OLIFANT WIL NIET OP FOTO

Een mijnheer, die de Kopenhaagse dierentuin bezocht en een verwoed fotograaf was, wilde een dichtbijopname maken van één der olifanten. Hij boog zich zover mogelijk over het hek, knipte af en.... toen nam de olifant hem met zijn slurf het fototoestel af .De camera verdween in de bek van het dier, werd in stukjes gekauwd en doorgeslikt. Toen de fotograaf het hele geval opgewonden aan de oppasser vertelde, zei deze: „Tja, zolets is al meer gebeurd. Die olifant schijnt nu eenmaal niet graag gefotografeerd te worden. Maar de toestellen schijnen hem wel goed te bekomen, want hij is er nog nooit ziek van geworden...."

STRANDSPEL; KRUIWAGENTJE

Dit spel wordt per ronde telkens met vier kinderen gespeeld. Twee van de deelnemers zijn „kruiwagentjes", de andere twee zijn de „kruiertjes".
Er worden op bijvoorbeeld vijf meter afstand van elkaar twee stokken met vlaggetjes er aan in het zand gezet. De vier spelers stellen zich nu twee aan twee bij één der stokken op en zodra het startsein is gegeven gaat het kruiertje er met zijn kruiwagen vandoor. Wie het eerst de finish (de tweede stok) bereikt is winnaar. Het paar dat gewonnen heeft, mag twee andere kinderen aanwijzen om kruier en kruiwagen te zijn, waarmee ze dan opnieuw in het „strijdperk" kunnen treden.

KUN JE DAT?

Oplossing van bladzijde 16

Zó moet je de vier uitgeknipte zwaantjes in elkaar passen!

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert was met stomheid geslagen...

Kort nadat Van Miert een fortuin heeft geërfd, wordt zijn tien-jarig dochtertje Anneke ontvoerd. Er zijn talrijke arrestaties verricht, maar de ontvoerder, die zich van vele namen bedient, bevindt zich nog steeds op vrije voeten. Van Miert heeft nu echter nieuwe instructies van de ontvoerder ontvangen. Hij moet tussen Bergen op Zoom en Wouw de tas met de losprijs daarin uit het treinraampje gooien. Op dit moment heeft hij juist de tas uit het raam geslingerd....

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

„ZIE zo, Ik heb mijn instructies uitgevoerd. Ik zal dus in Roosendaal de eerste trein terug nemen en dan verder maar rustig afwachten," overdacht Van Miert. Hij voelde het als een verlichting dat hij nu eindelijk van die losprijs af was! Hij had in de gauwigheid niemand gezien, maar de bandiet had natuurlijk achter een van die vele bosjes gelegen en had nu zeker de tas al te pakken. Daar kwam die arbeider weer terug, gevolgd door de treinconducteur. Het was duidelijk dat de man de conducteur had verteld, wat hij had gezien en gehoord. „Hier zit die royale meneer," zei hij, op Van Miert wijzend, „vijftigduizend gulden door het raampje!"

„Kan ik misschien helpen?" vroeg de conducteur vriendelijk, terwijl hij Van Miert medelijdend aankeek. De conducteur probeerde zich te herinneren of hij de avond te voren niets in de krant had gelezen over een ontsnapte zwakzinnige!

„Dank u wel voor uw belangstelling, maar alles is in orde. Ik ben volkomen normaal!" antwoordde Van Miert afwerend.

„Wie zegt er dan dat u niet normaal bent?" zei de arbeider met een knipoogje naar de conducteur.

„We willen u alleen maar helpen. Hoe is uw naam?" vroe gde conducteur.

„Laat me met rust!" zei Van Miert. „Gaat u maar door met kaartjes knippen!" Hij begon schoon genoeg van hun belangstelling te krijgen.

„Ik moet rapport maken van alle voorvallen in mijn trein," zei de conducteur nu iets minder vriendelijk. „Hoe is uw naam en wat is uw reisbestemming? Uw kaartje alstublieft!"

Van Miert toonde de man zijn kaartje, maar noemde zijn naam niet. De mannen zouden immers onmiddellijk weten, dat hij dus de vader van het ontvoerde kind was en de losprijs uit het raam gegooid had. Ze zouden op het volgende station de politie waarschuwen en dat mocht in géén geval gebeuren vóór Anneke thuis was.

„Wat gooide u uit het raampje, meneer?" drong de conducteur aan. — „Niets bijzonders," luidde het wrevelige antwoord, maar de arbeider had hier een andere mening over. „Niets bijzonders noemt hij dat. Zoeven vertelde hij mij dat er vijftigduizend gulden in die tas zat!"

„Bovendien bent u in overtreding!" constateerde de conducteur. „U mag niets uit de trein gooien. Daar kunt u moeilijkheden mee krijgen!" — „Maar ik hoop er juist mee uit

Daar strooide hij peper over zijn spoor, zodat de honden zijn spoor bijster zouden worden.

de moellijkheden te komen," kon Van Miert niet nalaten op te merken. De arbeider en de conducteur keken elkaar eens aan en bleven tot Roosendaal bij Van Miert in de coupé een oogje in het zeil houden..... Wie weet wat die kerel nog van plan was..... straks sprong hij zijn tas nog na!
Toen de trein tot stilstand kwam en Van Miert, gevolgd door zijn begeleiders wilde uitstappen, vond hij twee agenten op het perron. „Heeft u onderweg een tas uit het raampje gegooid?" vroeg een van hen.
„Ik weet van niets," antwoordde Van Miert ontwijkend, maar de arbeider riep uit: „Ja, dat heb ik gezien!"
„Komt u even met ons mee, meneer," zei de agent en nam Van Miert bij de arm.
„Ik kan voorlopig toch niets zeggen," antwoordde de boer, „Jullie doen vergeefse moeite!"
„Dat denk ik niet!" zei de agent met een sarcastisch lachje om zijn mond. „Ga maar eens mee!"
Buiten het station stond een politieauto en Van Miert werd er zonder veel plichtplegingen in geduwd.
„Dat moet ik toch weten als ik een tas wil weggooien?" riep hij uit, toen de deunr van de politieauto achter hem dichtklapte. „Mooie boel is dat!"
Op het polltiebureau in Roosendaal werd niet veel omhaal gemaakt. In het kantoor van de commissaris voegde deze Van Miert toe: „We hebben zojuist een telefoontje gehad. Een jachtopziener heeft iemand een tas uit de trein zien gooien en die man bent u! Er bleken duizenden guldens in die tas te zitten. U bent gearresteerd. U wordt ervan verdacht Anneke van Miert te hebben ontvoerd!"
Met stomheid geslagen staarde Van Miert de commissaris aan.....

Telcurgesteld en kokend van woede over zoveel tegenslag keerde de ontvoerder langs allerlei binnenweggetjes naar zijn schuilplaats terug, een hoge brandtoren in de nabijheid van de Wouwse plantage, enkele kilometers zuidoostelijk van Bergen op Zoom. Het was een hele reis geweest van het Vlaamse dorpje Sandvliet naar deze nieuwe hoge schuilplaats. De overhaaste vlucht van het autokerkhof was eigenlijk in de modewinkel „Populair" al begonnen. Nadat de verkoper zich versproken had, begreep Thijs dat men ontdekt had dat hij niet méneer Lacroix en een neef van notaris Drielsma was en dat ze de politie gewaarschuwd hadden. Hij had vliegensvlug het pak kleren gegrepen en was gevlucht; pas veel later had hij gemerkt dat hij daarbij zijn uniformpet had verloren. Thijs begreep maar al te goed dat met behulp van die pet speurhonden zouden worden ingezet om zijn spoor te volgen. Hij had door de achtertuin weten te ontkomen en over welden en sloten had hij het autokerkhof bereikt, waar hij alle moeite had gehad om het zieke kind weer op de been te krijgen. Met het kind op zijn rug en het pak kleren onder zijn arm was hij tussen de afgedankte auto's door in noordelijke richting weer van het autokerkhof weggevlucht. Maar met het meisje op zijn rug werd het lopen hem steeds moeilijker. Uit de schuur van een boerderij had hij ongezien een fiets gestolen en met het meisje achterop was hij over de hobbelige heipaadjes en landwegen doorgefietst, tot ze de grote weg bereikten.
In een kruidenierswinkeltje had Thijs wat broodjes en een beetje peper gekocht, waarna hij met zijn vracht snel in noordelijke richting verder fietste. Via een landweg kwam hij op een kruispunt van vier wegen en daar haalde hij de peper voor de dag. Hij strooide vanaf het kruispunt enige tijd lang peper over zijn spoor, om het eventuele speurhonden onmogelijk te maken iets te ruiken, zodat ze zijn spoor bijster zouden worden. In de bossen hielden ze zich daarna schuil tot het vallen van de avond. Toen ging het via een bospad

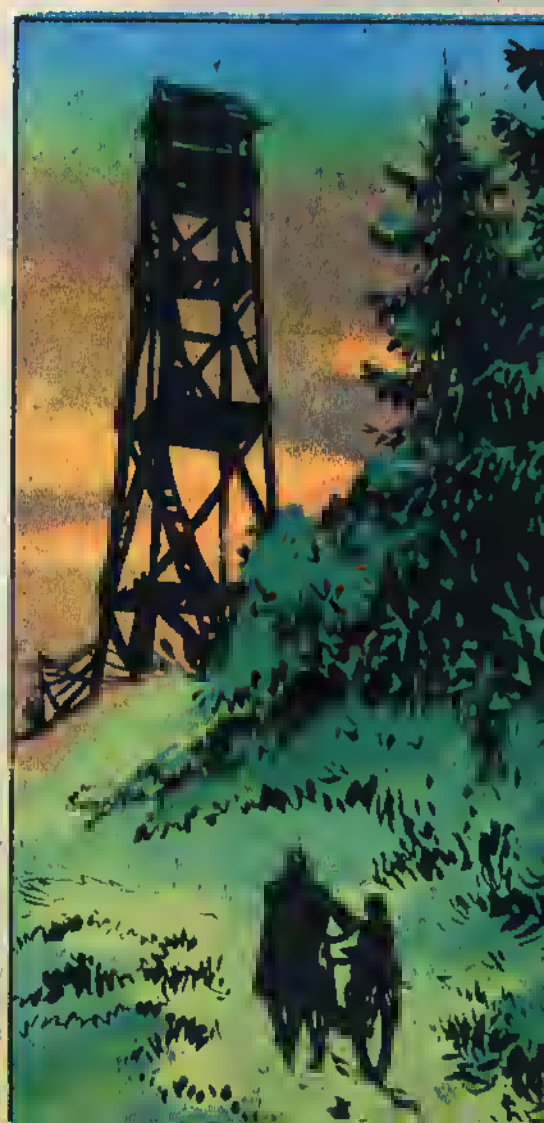

. . . nog vóór zonsopkomst hadden ze de brandtoren bereikt . . .

dat hij nog kende uit zijn smokkeldagen, nogmaals de grens over. Want hij moest haast maken met zijn plan. Weer op Nederlands grondgebied, fietste hij de gehele nacht door tot ze bij een bordje kwamen waar „De drie Eiken" op te lezen stond. Het bordje stond precies onder een lantaarnpaal langs de verlaten straat en het was voor het eerst sedert haar ontvoering, dat Anneke wist waar ze was, want dit bordje kende ze. Ze was hier wel eens met haar vader en Wim op een fietstochtje naar de Wouwse plantage geweest. Hier verwisselde Thijs zijn uniform voor het keurige pak uit het kledingmagazijn, terwijl hij het sergeantsuniform onder een bosje begroef...

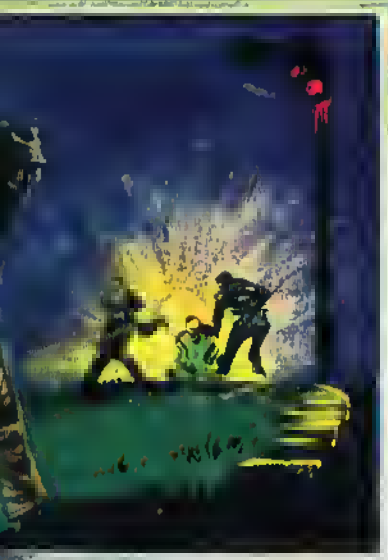

Ze merkten niets van de over de spoorbaan sluipende figuur....

Met zijn mooie regenjas en splinternieuwe hoed zag hij er werkelijk als een heer uit en gaf hem nieuwe moed om zijn snode plan uit te voeren, maar eerst moesten ze een nieuwe schuilplaats zoeken. Trijs wist een oude brandtoren nabij de Wouwse plantage te staan die in deze tijd van het jaar nog niet gebruikt werd. Nog vóór zonsopkomst hadden ze de brandtoren bereikt. De toegang naar boven werd door prikkeldraad versperd, want in de wintermaanden deed de toren geen dienst. Alleen in de droge zomermaanden, als er gevaar voor bos- en heidebranden bestond, diende de toren als uitkijkpost. De toren was ruim twintig meter hoog en stak boven de omliggende bomen uit. Je had er een prachtig uitzicht over de boomkruinen, terwijl je de grond beneden nauwelijks kon zien. De toren had boven een klein overdekt vloertje met vier wanden van één meter hoogte en je zat er vrij beschut tegen weer en wind. Thijs peuterde het prikkeldraad hier en daar los, zodat hij Anneke naar boven kon dragen, waarna hij de versperring weer op zijn plaats bracht. De gestolen fiets kreeg een plaatsje in een droge sloot onder overhangende takken. Zijn eerste zorg was nu een briefje aan Van Mlert schrijven. Hij had een eind verderop nabij een alleen staand huis een brievenbus gezien. Die kon hij door het bos ongezien bereiken. Van Mlert zou de brief vanavond krijgen en er port voor moeten betalen, want een postzegel had hij niet. Het kind moest, ziek als het was, de brief schrijven. Ze kon ternauwernood de vulpen vasthouden. „Dan zie je vader tenminste dat je nog leeft," zei de ontvoerder ruw.

Anneke antwoordde niet. Ze sprak de laatste dagen haast helemaal niet meer. Ze begreep niet veel van wat er gaande was. Thijs had haar verteld, dat haar vader haar tegen betaling van een groot bedrag kon loskopen, maar ze begreep niet waarom dat dan niet gebeurde. Ze verlangde naar huis, ze verlangde naar een bed en verzorging in plaats van een paar vulle zakken op een tochtige vloer, de achterbank van een auto waar ze niet eens haar benen kon strekken of, zoals nu, zomaar op de houten planken vloer. Een warme maaltijd had ze in lang niet meer gehad, de laatste in de woonwagen van Alfredo Zampl. Ze was erg vermagerd en had nu ook helemaal geen eetlust meer. Ze was met zware koorts van de ene naar de andere schuilplaats gesleept, geen ogenblik rust en Thijs werd steeds onrustiger en ruwer. Als ze hem met haar zwakke stemmetje vertelde dat ze zich zo ziek voelde, kreeg ze als enig antwoord: „Kan ik 't helpen? Dan moet die domme vader maar doen wat ik hem zeg!" Maar de laatste keer met die trein was toch anders gelopen. Daar kon Van Miert niets aan doen. Thijs had het toch haarfijn uitgekiend. Hij had de boer om zes uur vijfentwintig in de morgen bij de fietenstalling laten komen, waar deze een brief van de bewaarder zou ontvangen. Thijs moest er 's nachts dus voor zorgen deze brief ongemerkt onder de deur van de fietsenstalling door te schuiven. Enkele minuten later was de eerste trein naar Roosendaal vertrokken en de instructies aan „meneer Van Amstel" luidden, dat hij deze trein moest halen en plaats nemen in de laatste tweede klas coupé. Daar zou hij in het bagagenet een tweede brief vinden. Bergen op Zoom was het beginpunt voor deze eerste trein en die stond altijd al uren van te voren klaar. Het was dus niet moeilijk geweest voor Thijs, in het donker onder het prikkeldraad door te glippen en de brief in de laatste coupé van de nog donkere trein te leggen. Zo had Van Miert de politie niet van te voren kunnen inlichten, omdat hij zijn laatste instructie dus pas in de trein zou vinden. Bovendien had hij Anneke laten schrijven dat ze erg ziek was, dus die boer zou wel wijzer zijn om er nóg eens de politie bij te halen! Voor hij zich de volgende avond op zijn gestolen fiets naar Bergen op Zoom begaf, had hij het kind op het hart gedrukt, niet om hulp te roepen. „Als je vader zijn opdracht nauwkeurig uitvoert, ben je morgenmiddag weer thuis, dat beloof ik je... hier... slik nog een paar pillen!" Het kind trok een vies gezicht, maar gedwee zette het de fles aan de mond en slikte drie bittere pillen weg.....

Ongemerkt had Thijs Bergen op Zoom weten te bereiken. Angstvallig had hij de hoofdwegen vermeden. Hij kon natuurlijk niet weten dat de politie op uitdrukkelijk verzoek van Van Mlert de opsporing tijdelijk had gestaakt. Het stationsplein lag op dit uur, vér na middernacht, leeg en verlaten. Vlug had hij de brief voor „meneer Van Amstel" onder de deur van de fietsenstalling doorgeschoven om vandaar naar de langs het verlaten perron staande trein te komen was kinderwerk. Enkele spoorwegarbeiders van de nachtploeg waren aan het werk, maar ze waren met hun graafwerk onder het schelle licht van lampen te druk bezig om de over de spoorbaan sluipende figuur op te merken. Bij de laatste coupé aangekomen, had hij geruisloos de deuren open geschoven, was de trein binnengegaan en had de tweede brief in het bagagenet gelegd. Omdat het echter nog te vroeg was geweest om zijn positie langs de spoorbaan in te nemen en hij zijn tijd nergens rustiger kon afwachten dan in deze trein, had hij zich behaaglijk op een van de banken uitgestrekt en was spoedig in slaap gesukkeld.

Hoe loopt dat af? Wordt hij op tijd ontdekt? Lees vooral het volgende nummer, dan gaat het weer spannen!

TOM POES EN DE WROKWERKER

HEER BOMMEL, TOM POES EN DE GRAAF REISDEN MET DE ZACHTMOEDIGE DRAAK NAAR HET PRINSELIJK PALEIS. MAAR ONDERWEG ONTMOETTEN ZIJ DE WROKWERKER EN DE DRAAK HERKENDE ZIJN KWELGEEST, DIE VLAMPULVER OP ZIJN ETEN HAD GESTROOID. RAZEND RENDE HIJ HET AKELIGE VENTJE ACHTERNA.

HIJ WIL NIET NAAR ME LUISTEREN, HEER OLLIE! HIJ IS WOEDEND!

HO.. STOP..! WE GAAN RECHT OP DIE BOOM AF! TOM POES, WAT BEN JIJ NU VOOR EEN DRAAKDRIJVER? HOUD HEM TOCH IN BEDWANG!

ALS DAT MONSTER ME TE PAKKEN KRIJGT, BEN IK NOG NIET JARIG! IK MOET IETS VERZINNEN.

DE LISTIGE WROKWERKER BEGON IN CIRKELS ROND TE RENNEN EN DE DRAAK LIET ZICH OM DE TUIN, OF LIEVER OM DE BOOM LEIDEN EN HOLDE HEM ACHTERNA.

FOEI... PFFF..! DIT IS EEN INGEWIKKELDE TOESTAND, NOBELE HEER.

TOM POES, LAAT DIE VERDRAAIDE DRAAK TOCH STOPPEN!

INDERDAAD. DE DRAAK STOPTE. MAAR DAT KWAM OM. DAT NU HET HELE TOUW OM DE STAM WAS GEWIKKELD
HAHA... DIE ZIT MUURVAST. NU MOET IK ER VLUG VANDOOR!

ARME DRAAK. JE BENT HELEMAAL OPGEWONDEN, TERUG... JE MOET TERUG. DRAAIEN! RUSTIG MAAR. DAT AKELIGE VENTJE IS WEG.

ZE DENKEN MISSCHIEN DAT ZE NU VAN ME AF ZIJN. MAAR NEE, IK WEET WAT ME TE DOEN STAAT. HAHAHA. ALSNOG ZAL IK ME GRU. WELIJK WREKEN!

KALM AAN, BRAVE DRAAK. VERMOEI JE MAAR NIET, HOOR. WE HEBBEN ALLE TIJD!
INTUSSEN HAD HET GEZELSCHAP ZICH UIT DE VERWIKKELINGEN GEHAALD EN HET VERVOLGDE DE TOCHT NAAR HET PRINSELIJK PA. LEIS. TOEN ZE DAAR AANKWA. MEN. BOND TOM POES DE DRAAK ZO LANG AAN EEN BOOM.

ZO, DAAR ZIJN WE EINDELIJK. GE WEET, NOBELE HEER, DAT DE KLEINE, ALTIJD STU. DERENDE PRINS BIJZONDER ERNSTIG IS. DAT DRUKT NATUURLIJK ZIJN STEMPEL OP DE HELE HOF. HOUDING.
JA JA, HEEL BEGRIJPELIJK.

DAAROM ZAL UW ONTVANGST WEL ZEER PLECHTSTATIG EN VORME. LIJK ZIJN. NU HOOP IK, DAT GE DAARAAN GEEN AANSTOOT ZULT NEMEN.

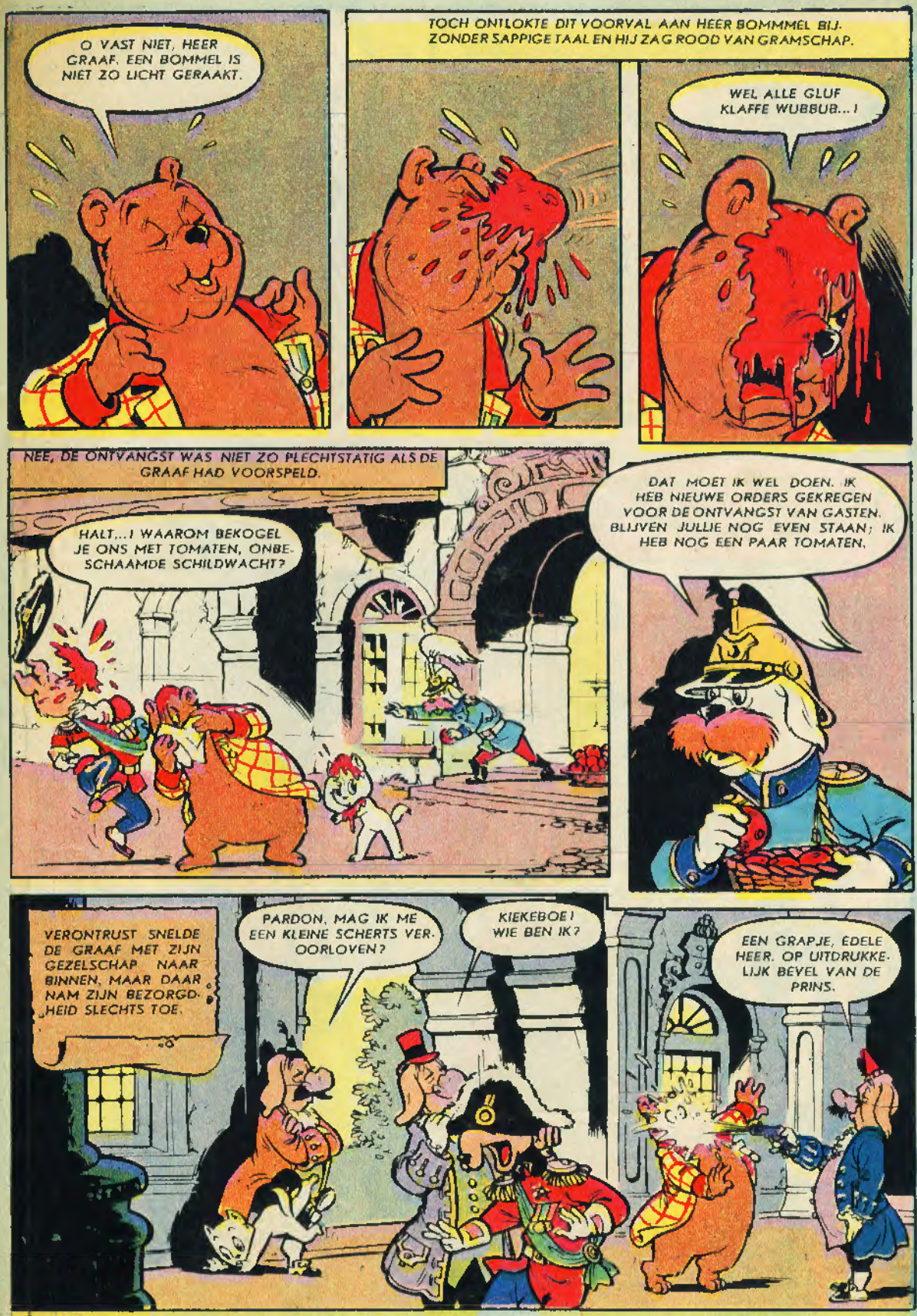
O VAST NIET, HEER GRAAF. EEN BOMMEL IS NIET ZO LICHT GERAAKT.
TOCH ONTLOKTE DIT VOORVAL AAN HEER BOMMMEL BIJ. ZONDER SAPPIGE TAAL EN HIJ ZAG ROOD VAN GRAMSCHAP.
WEL ALLE GLUF KLAFFE WUBBUB...!
NEE, DE ONTVANGST WAS NIET ZO PLECHTSTATIG ALS DE GRAAF HAD VOORSPELD.
HALT...! WAAROM BEKOGEL JE ONS MET TOMATEN, ONBESCHAAMDE SCHILDWACHT?
DAT MOET IK WEL DOEN. IK HEB NIEUWE ORDERS GEKREGEN VOOR DE ONTVANGST VAN GASTEN. BLIJVEN JULLIE NOG EVEN STAAN; IK HEB NOG EEN PAAR TOMATEN.
VERONTRUST SNELDE DE GRAAF MET ZIJN GEZELSCHAP NAAR BINNEN, MAAR DAAR NAM ZIJN BEZORGDHEID SLECHTS TOE.
PARDON, MAG IK ME EEN KLEINE SCHERTS VEROORLOVEN?
KIEKEBOE! WIE BEN IK?
EEN GRAPJE, EDELE HEER. OP UITDRUKKELIJK BEVEL VAN DE PRINS.

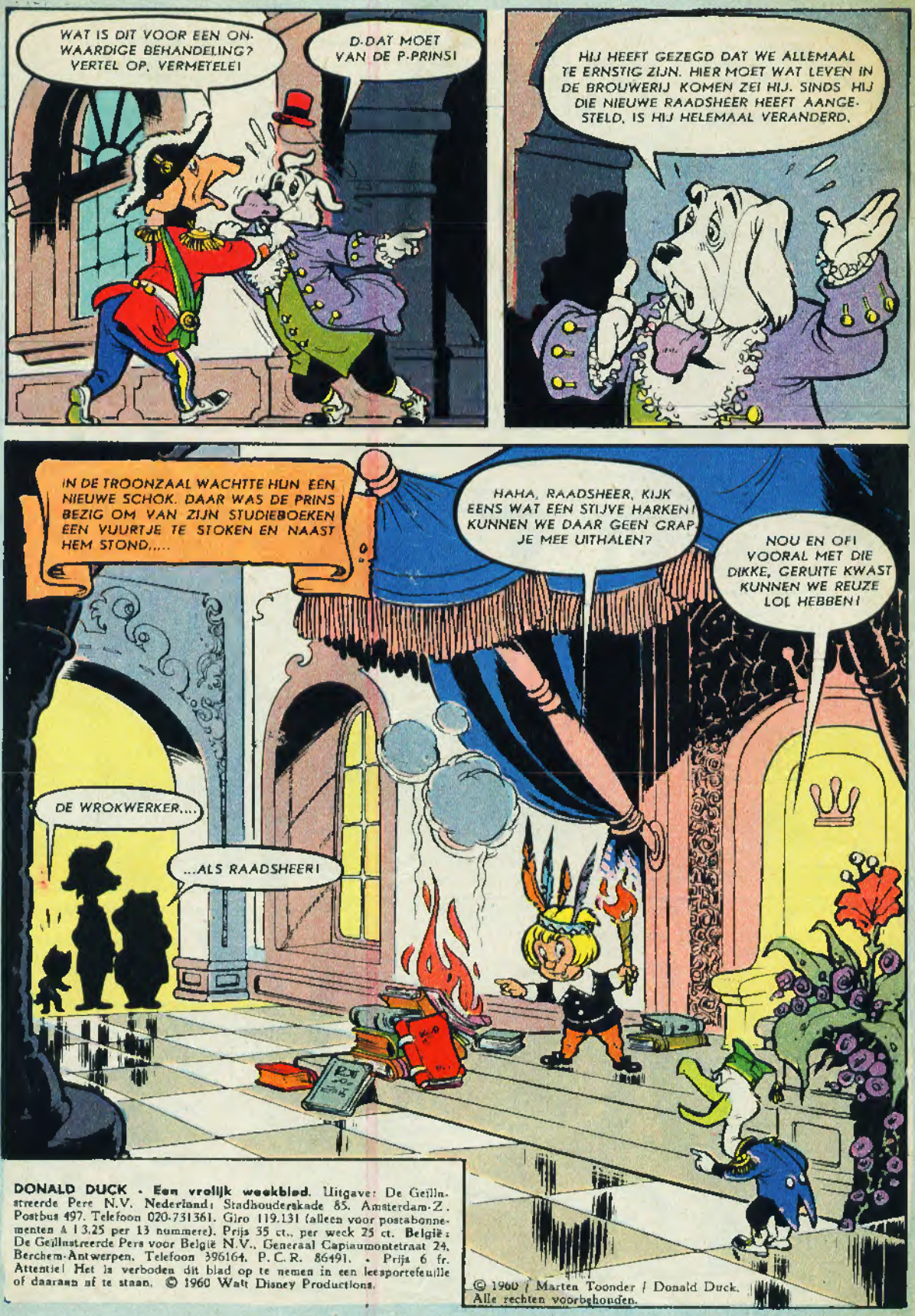

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontetraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.